

ROCK & POSTA

FANZINE INDEPENDENT N°1 PRIMAVERA 2010 3 euros

DOSSIER FESTA I ROCK

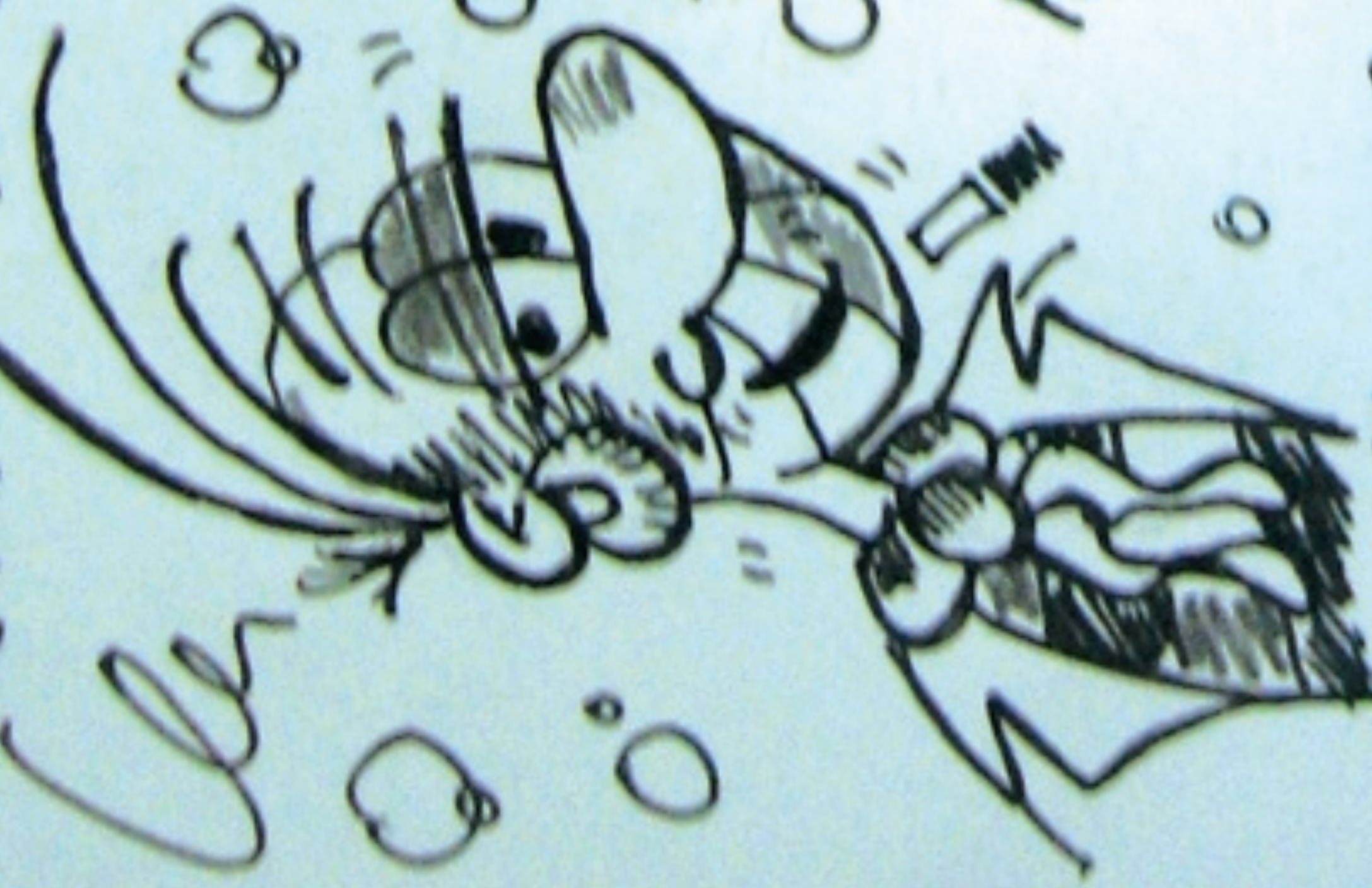
CAMBALACHE

JACK Y LOS DANIELS

GUÍA VINÍLICA TERRES DE L'EBRE

LA MEDICINA CASERA

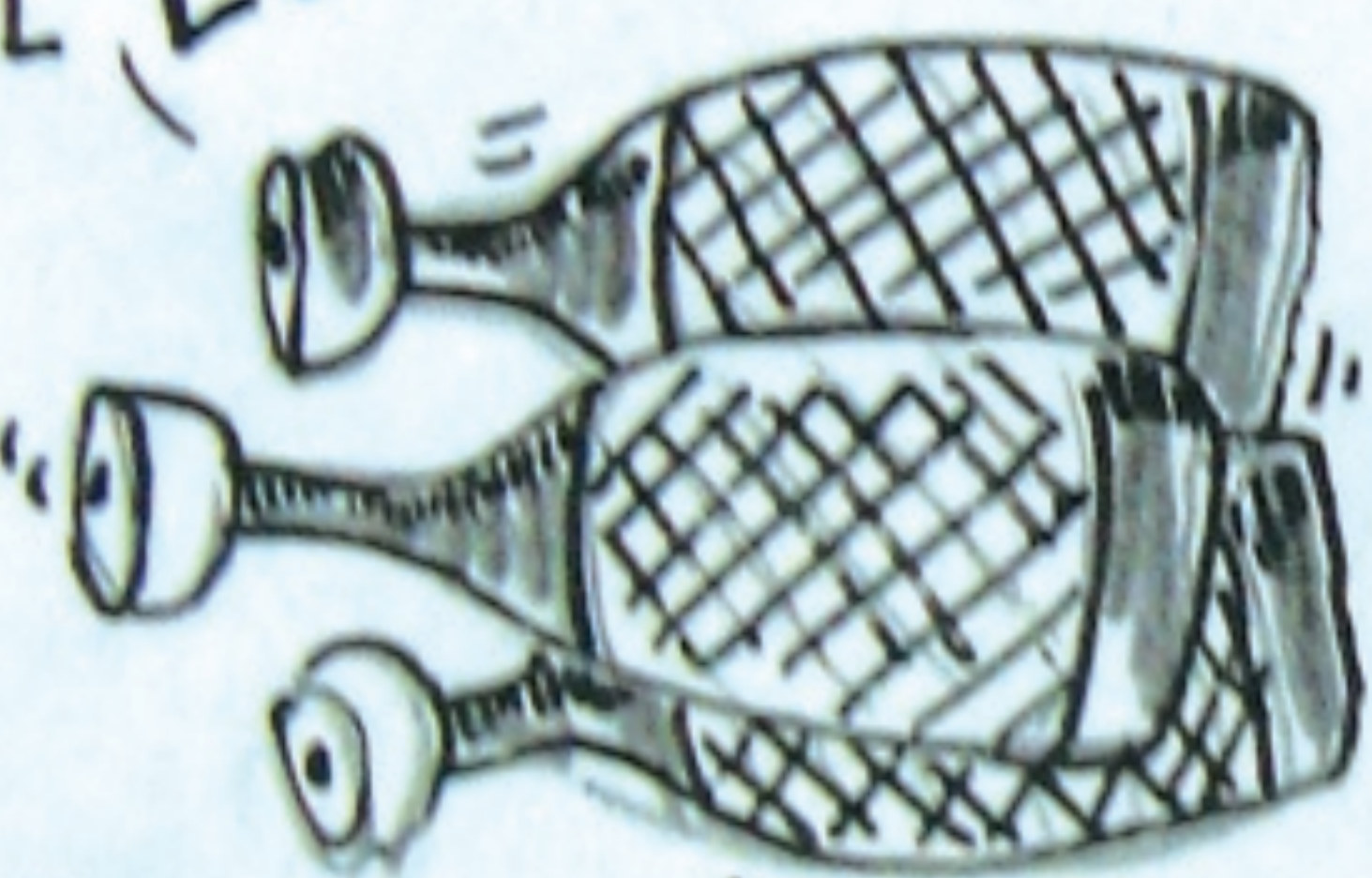

by John 2010

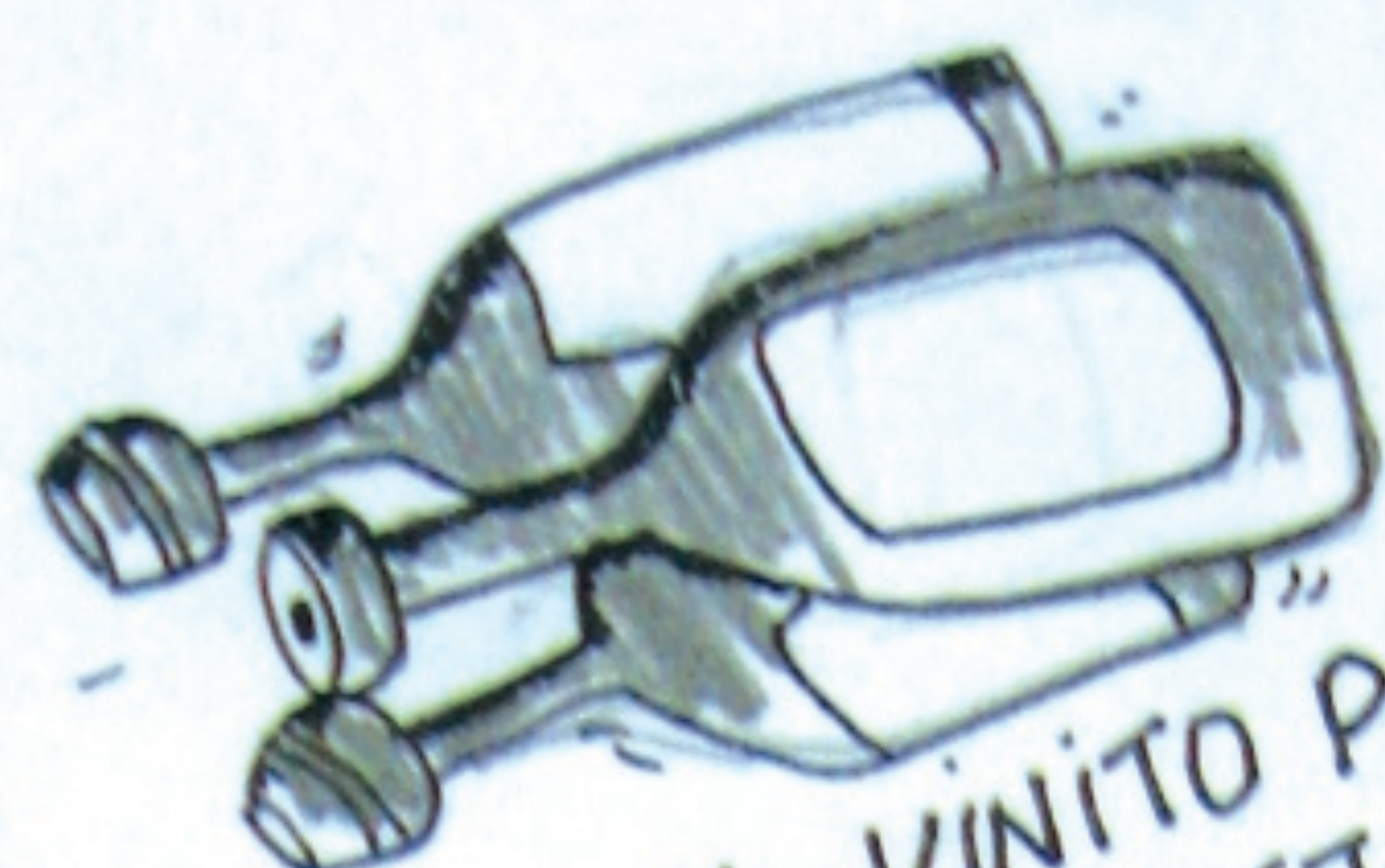

EL WHISKY
PARA EL CORAZON

EL ANIS PARA
EL ESTOMAGO

LA CERVEZA
PARA EL PELO

EL VINITO PA
CUANDO ESTAS
MALITO

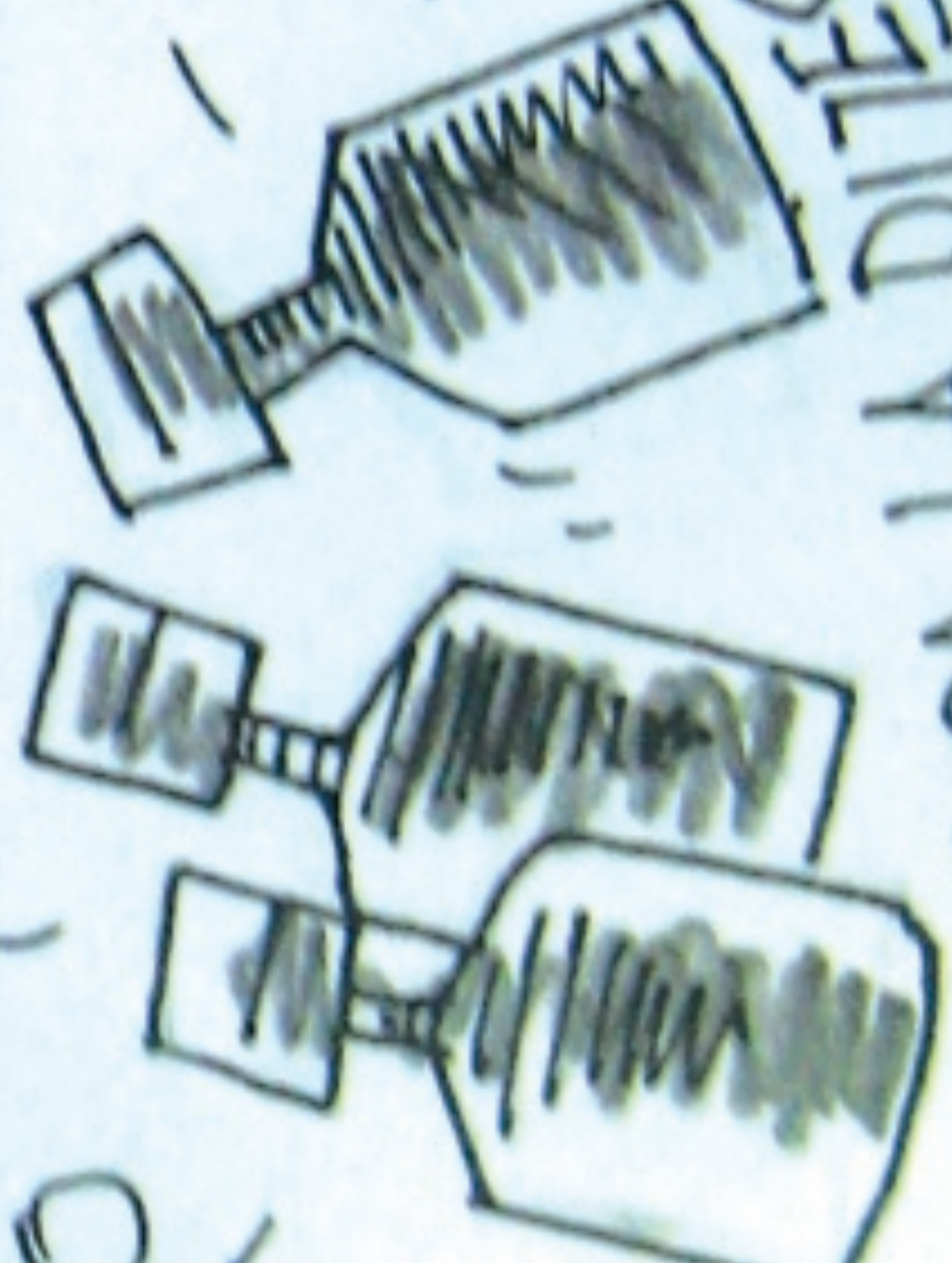
EL CONAC
RESFIADOS

EL VODKA PARA EL FRIO

EL CAMPAGNE
PARA EL REUMA

EL CRUIO PARA LA DIJESTION

EL VERMUT
PARA LA
RESACA

John 2010

¿El loco soy yo?

Porque sí. Porque tengo cosas que contar. Porque me niego a quedarme sentado, viendo pasar los días como vagones de tren. Porque me aburro. Porque necesito expresarme. Porque no quiero tener la mente vacía. Es sólo R&R, lo sé, pero me gusta. Al igual que me gusta vagar sin rumbo por la ciudad. Meterme en callejones estrechos. Mirar a la gente a los ojos, intentar descifrar lo que están pensando. Sacar fotos a las alcantarillas. Correr, simplemente por sentirme vivo. Escribir palabras sueltas, dejar que la pluma hable por mí. Nadar, aunque sea a contracorriente. Refugiarme en la nostalgia, abrazarla, como te abrazaría si estuvieras aquí.

No me gusta que me hablen mientras leo. No me gusta que me despierten mientras estoy soñando. Lanzar piedras al río, y sumergirme detrás de ellas. Ver qué hay en el fondo. Adoptar una personalidad secreta. Y, sobre todo, nunca hablar con los vecinos en el ascensor.

Escalar un montaña de sal. Y gritar. Y llorar. Y olvidar.

Caminar sin paraguas en los días de lluvia. Impregnarse de la sensación de las gotas de agua golpeando en mi cara. ¿Porqué renunciar a eso?.

Cerrar los ojos cuando escucho una canción que me gusta. Quedarme despierto hasta muy tarde. Lamer las tapas de los yogures. Apagar la tele. Enviarme cartas a mí mismo, y lo que es peor: contestarme. Olvidar los nombres de la gente. Tomar un camino distinto cada día. Inventarme juegos absurdos. Escribir una canción imposible. Poner puntos suspensivos al final de las frases...

Caminar descalzo por la vía del tren. Derrumbar murallas interiores. Enterrar fantasmas. Pintar la habitación de un color absurdo. Escribir tu nombre en las paredes.

Aún recuerdo cuando me susurraste al oído: "estás acabado". Ahora te responderé : No estoy acabado, estoy empezando...

Rock&Posta

Núm. 1 -Primavera 2010
Fanzine independent editat a
Amposta-Barcelona-València per:
Kernel i Pax
<http://rockandposta.blogspot.com/>
rockandposta@gmail.com

Col.laboradors:

XTN

<http://pastisset.blogspot.com>

EXÓTICOPOP

<http://www.exoticopop.com>

JUANE

GLUTAMINA

<http://www.myspace.com/glutamina>

TONI BALADA

JOKIN

<http://patentedecorsario.blogspot.com>

PABLO HONEY

<http://myspace.com/smp42>

KIKE

<http://tabumusic.blogspot.com>

MONTY

<http://www.myspace.com/nastymonty>

DJ JAMES

<http://www.jaume-vidal-arasa.blogspot.com>

REYES

Foto portada: Xavi Ferré (Festa i Rock 1983)

2 Comic Jokin

3 intro

4 Cambalache (Vida Tanguera)

6 Link Wray (Mis guitarristas favoritos)

7 Comic Reyes

8 Pablo Honey

10 Guia vinilica de les terres de l'ebre

13 Guifi

14 Comic Moya

15 Dossier Festa i Rock

22 De compras con Monty

23 Comic Moya

24 Kutrefacto Films

26 Jack y los Daniels

28 Jordi Concepcion

30 Bar Avenida (Ruta Canalla)

31 Millennium

32 Comic EXOTICOPOP

VIDA TANGUERA

CAMBALACHE

1ª ÈPOCA

De entre la fornada de grups de rock que van sorgir a Amposta a principis dels 90 (Lisboa, Alcholemia, Atzucac, Trastornos, Motiu Infundat, Etiopia Gorrera, Tret, Sigue Sigue Lligallo, Barra Lliure...) cal destacar, per la seua original proposta, al grup de tangos CAMBALACHE.

Cambalache es forma al novembre de 1993 per la iniciativa del cantant Joaquín Moya, qui, després de provar diferents músics d'altres formacions, acaba reclutant (o enganyant) a alguns dels membres del grup Trastornos. Això fa que la banda tingue un so peculiar, amb temes clàssics de Gardel, Víctor Hara, etc, pero amb una base contundent de rock, degut sobretot a la guitarra de Pax.

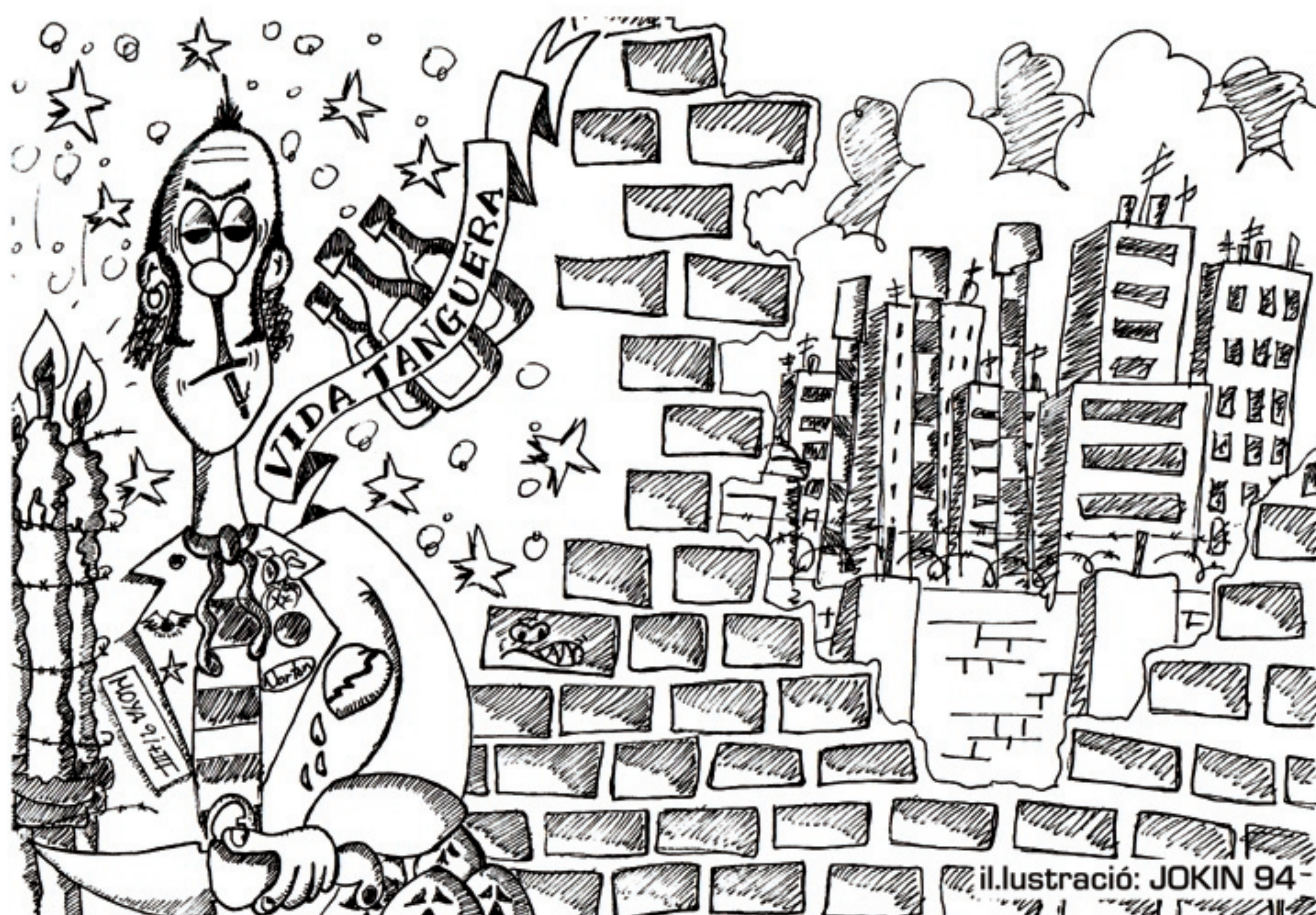
Jokin Moya es un artista multidisciplinar d'Amposta (Fotògraf, dissenyador, dibuixant de còmics, cantant) caracteritzat sempre per la seva rebeldia i per anar contracorrent del que dicta la societat.

La primera formació va ser: Joaquín Moya (veu), Sergio Pacheco (guitarra), Josep Vidal (piano), José Herrera (baix), Chiri (bateria). Després de uns quants assaigs aconseguixen montar un repertori, amb tangos clàssics com "A media Luz", "caminito", "Silencio", "Donde estás corazón", "El día que me quieras", "Te recuerdo Amanda", etc. El primer concert va ser al bar FORMA de Tortosa el 12 de març del 94. Poc després repetirien a Tortosa, a "Casa maso" el dimecres 30 de Març. A partir d'aquí els concerts es van multiplicant arreu dels locals de les terres de l'Ebre: Llar (Amposta) Lokal (Santa Bàrbara), residència d'avis de Jesús i destaca les sortides que van fer al Pub Terra (Castelló) i a Lleida a la sala Cotton Club. Chiri és substituït per Nino a la Bateria. Pront graven una maqueta (en cassette) d'uns quants temes que els serveix per promocionar-se. Són entrevistats per Visió3, la televisió local d'Amposta, i assisteixen a diferents programes de radio com el de "baessipo" a la Ràpita. Cambalache crida molt la atenció per la seva insòlita proposta.

Poc després Vidal és substituït per assumpta al piano, i Chimo substitueix a Pax

2ª ÈPOCA

A partir d'aquí es formarà una nova formació que serà: Jokin moya (veu), Pere Rodríguez (teclat), Chimo (guitarra). amb qui graven nous temes en CD

il.lustració: JOKIN 94-

3 EPOCA

1 EPOCA

3ª ÈPOCA

Després d'un temps de parada, al 2008 Jokin torna a enganyar a Josep Vidal per a tornar a arrancar el grup. La tornada seria el 31/05/08 a la terrassa del restaurant "L'esquella d'en Gaudí" d'Alcanar.

J.Vidal (piano), Jokin (veu), Mayte Valiente (Flauta), Ismael Boades (trombó)

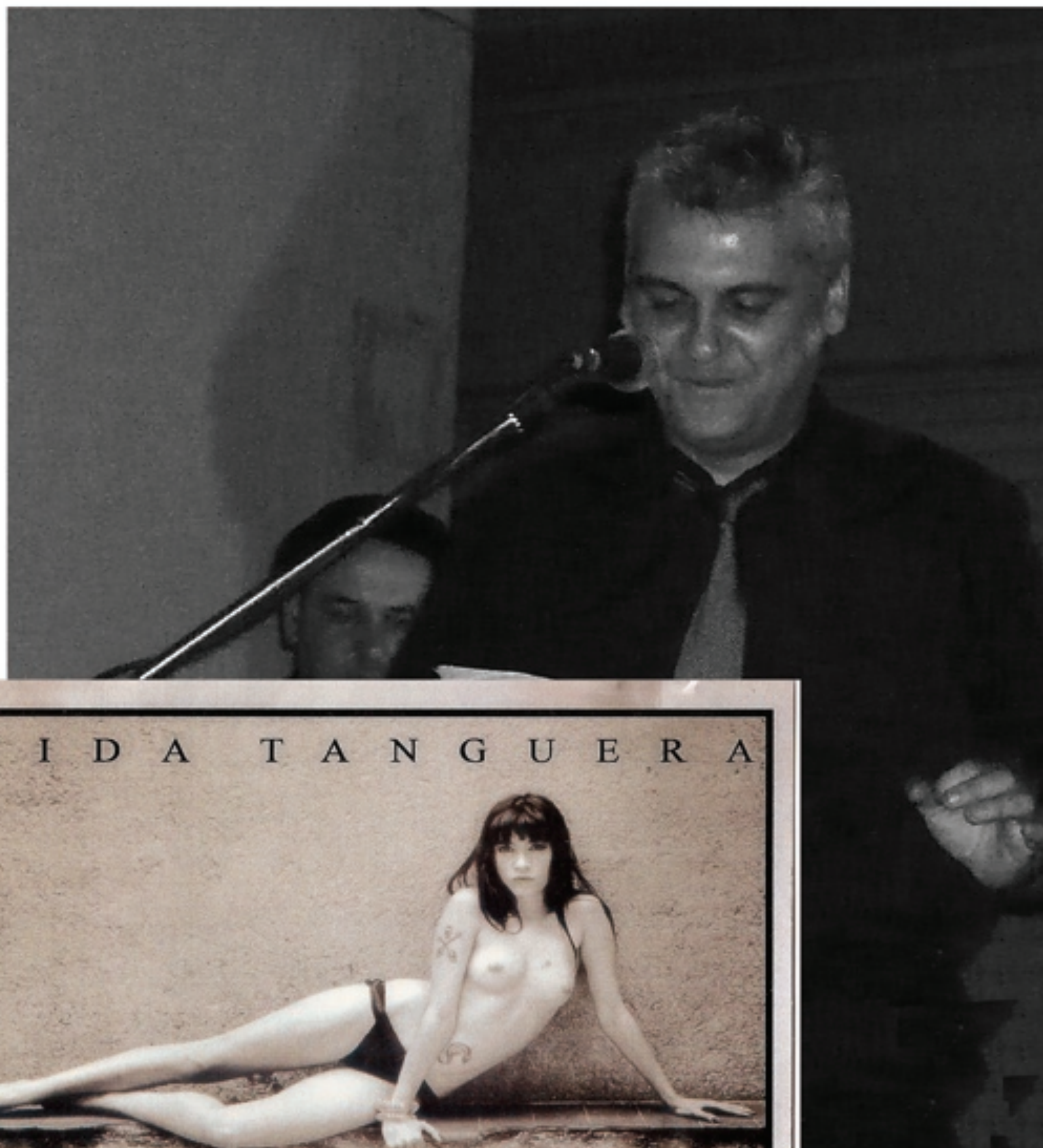
i preparen una actuació especial a la biblioteca d'Amposta per al 11 de Setembre, dia de la diada.

La formació té un format especial acústic, amb els següents membres: Jokin (veu) J.Vidal (piano), Ismael Boades (trombó) Mayte Valiente (Flauta), Ignasi Solé (Chelo) kike Pellicer (Contrabaix). On presenten temes com: -Flor de pasión-Me quedo contigo -Háblame (Tótem)-Amor de Madre (Gabinete Caligari)-La plaça del diamant.-Donde estás corazón ?-Otra tarde (Los Secretos) -Garufa.

El repertori ya no es limita al tango, sino que inclou temes del Pop espanyol. A partir d'aquí es succeeixen un seguit d'actuacions per la zona: Festival de l'Alzheimer (5/11/2008), Tortosa bar l'Olivera (10/09/2009) El café de la tratoria d'Amposta, etc..

Recentment acaben de gravar nous temes d'estudi (Confesión, Garufa, Me quedo contigo, Si soy así) que estan mesclant-se per a la seva propera edició.

PÀGINES
Especials

FESTES AMPOSTA 94

Cambalache, el primer grup de Tangos de Catalunya.

■ A través d'ells, els joves estan descobrint el tango.

Sense temor a equivocar-se, es pot afirmar que Cambalache és, fins ara, el primer i únic grup musical de Catalunya dedicat a interpretar tangos.

El conjunt està format per cinc joves ampostins: Josep, Pacheco, Herrera, Nino i

Tots ells menys dos són peces mundialment conegudes com és el cas de "A media luz", "Caminito" i "El día que me quieras". Cal dir que els tangos que interpreta Cambalache tenen un segell especial perquè, com diu Joaquim, "Als tangos aportem les nostres pròpies idees".

ca disco, afirma Joaquim, el cantant de Cambalache, que assegura que quan sent un disc

de Carlos Gardel "la can se'n posa de gallina".

Marco Antonio Soria

VIERNES 12 AGOSTO - 11 h
PLAZA DE TOROS - TARRAGONA

¡ÚNICA ACTUACIÓN
EN CATALUNYA!

TOUR '94

SERRAT

PRESENTACIÓN OFICIAL NUEVO LP
APERTURA DE PUERTAS 10 NOCHE

ORGANIZA: SAROT, S.L.

Joaquín Moya - Benet

PATENTE DE CORSARIO

ja pots aconseguir

el llibre de fotos
de Joaquín Moya (JOKIN)

PATENTE DE CORSARIO

Escriu a:

jokinmoya@gmail.com

MIS GUITARRISTAS PREFERIDOS...

LINK WRAY

-PER xtn-
<http://pastisset.blogspot.com>

UN DELS GUITARRISTES AMB MÉS INFLUÈNCIA AL MÓN DEL ROCK, I A LA VEGADA UN DELS MÉS DESCONEGUTS. L'INVENTOR DE LA DISTORSIÓ, EL PARE DEL SO "GARATGE". UN DELS PIONERS DEL ROCK INSTRUMENTAL, I ARTÍFEX DELS "POWER CHORDS". VA DEDICAR LA SEVA VIDA EN COS I ÀNIMA A LA MÚSICA, SENSE HAVER TINGUT MAI EL RECONeixEMENT INTERNACIONAL QUE ES MEREIXIA.

Fred Lincoln "Link" Wray (1929-2005), després de combatre a la guerra de Corea i perdre un pulmó per la tuberculosi que allí va contreure (decisiu per a decantar-se per els temes instrumentals), va formar el seu 1er grup: "Lucki Wray and the Palomino Ranch Gang", juntament amb els germans Doug i Vernon, col·locant-se com a banda oficial del programa de la televisió de Washington "Milt Grant's House Party". Una versió del popular "American Bandstand".

Acompanyant a altres solistes com Fats Domino o Ricky Nelson els anys següents seguiria fiant la seva carrera com a compositor e intèrpret fins al punt d'inflexió que va resultar el seu hit: RUMBLE.

Amb algú que altre incident amb la censura (es va prohibir en alguna emissora per incitar a la violència entre les bandes juvenils), Rumble va suposar la seva consagració com a solista, la entrada en les llistes d'èxits, i el reconeixement per part de la indústria i el públic.

Fins que va aparèixer Wray, les guitarres elèctriques s'utilitzaven per produir sons nets i acords de jazz. Conta la llegenda que el seu particular so "Dirty" l'aconseguia foradant la membrana dels amplificadors amb un llapis (cosa que li va costar més d'un disgust quan els amplis no eren seus), i posant el volum a tope. Tenint en compte aquests factors, dumats a la tecnologia de vàlvules de l'època, el còctel de grinyols, acoples i distorsió està servit, ha nascut el rock.

A finals dels 70 va acompanyar en gira a ROBERT GORDON. Al seu costat va grabar els millors àlbums del que ara s'anomena Retro Rockabilly, però es i seguirà sent "Rockabilly ochentero" influència directa per a tots els grups que en aquells dies es sentien electritzats amb els sons de la guitarra del mestre Wray, i la particular veu de Mr. Catman Gordon.

Foto: Joe Dilworth
<http://www.joedilworth.com/>

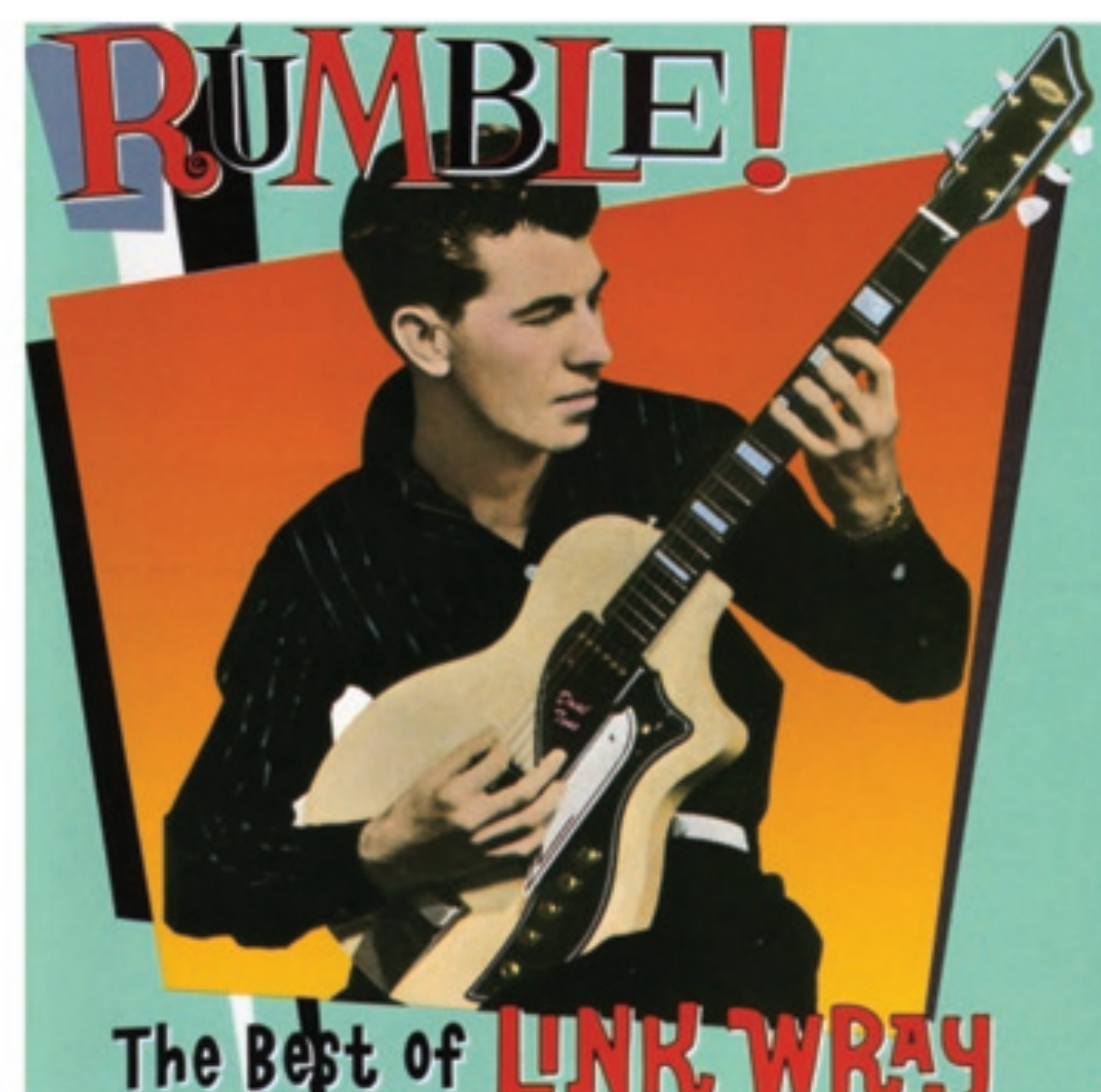
Al 1980, en motiu del seu enllaç matrimonial amb la danesa Olive Julie Povlsen, trasllada la seva residència a Copenhage, on continua amb el seu treball d'una manera més relaxada (publica 4 àlbums en 10 anys), compaginant les gires amb la vida familiar.

**Fins que va apareixer Wray
Les guitarres elèctriques
s'utilitzaven per produir
acords nets i notes de jazz.**

A partir de l'any 2000, ja amb 71 anys, torna a la carretera al seu país natal i a Canadà, rebent homenatges, mèrits i reedicions de la seva obra allà per on actuava.

Orgullós de la seva ascendència índia shawnee, de la que mai va renegar, sempre i parlava obertament, tant en les seves actuacions i entrevistes com en algunes de les seves cançons.

El 5 de novembre del 2005, un fallo cardíac va acabar en la seva vida a la seva casa de Copenhague. Descanse en pau el Gran Mestre del Rock&roll.

VOY A POR ALGO DE BEBER.

CLARA ES UNA CHICA MUY MALA.

SI, TENGO MUCHA SUERTE.

VOY A POR ALGO DE MAS BEBER. PUEDE PEDIR?

ESTOY CON MI CHICA Y MI MEJOR AMIGO EN UN CONCERTO DE MI GRUPO FAVORITO...

...QUE YA EMPIEZA!!

MM... CLARA TARDABA MUCHO.

MM... CLARA TARDABA MUCHO.

¡TENÍAMOS QUE VER CON EL PELMAZO DE SU AMIGO!

FILMACS PRESENTA UNA PRODUCCIÓN DE

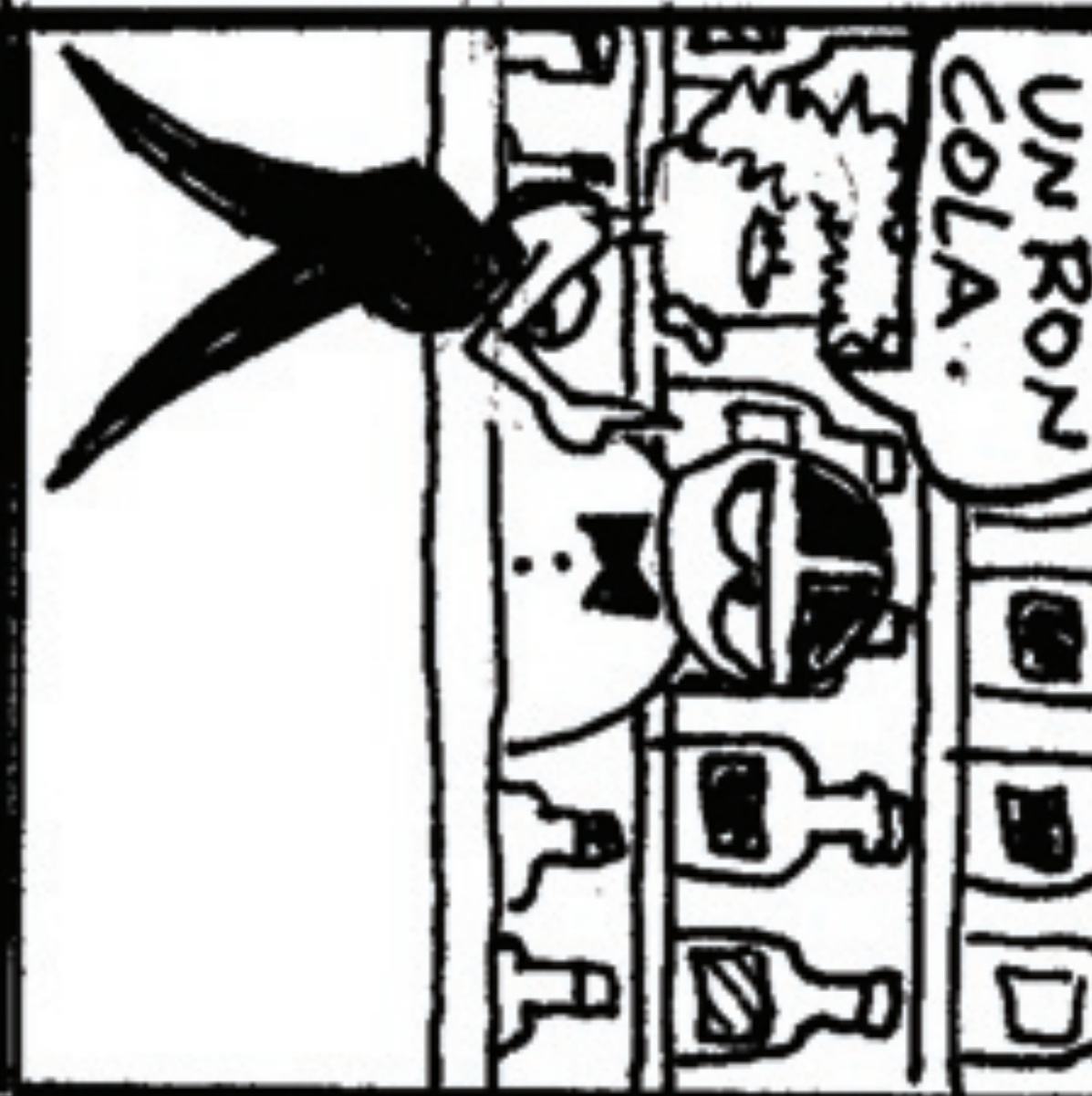
IZARO FILMS

¡CABRÓN! SIEMPRE SE LLEVA LAS MEJORES TÍAS!

¡RE AVER SI ESTÁN EN LA BARRA!

UN RON COLA.

ESA TÍA ESTABA BUENA.

¡ANDAI YA EMPIEZA!

UN RON COLA.

ESÉ TÍO ESTABA BUENO.

PUES AQUÍ NO ESTÁN.

¡AJÁ, YA LOS VEDI! ¡ANDAI SI ESTE ES...

¡AJÁ, YA LOS VEDI! ¡ANDAI SI ESTE ES...

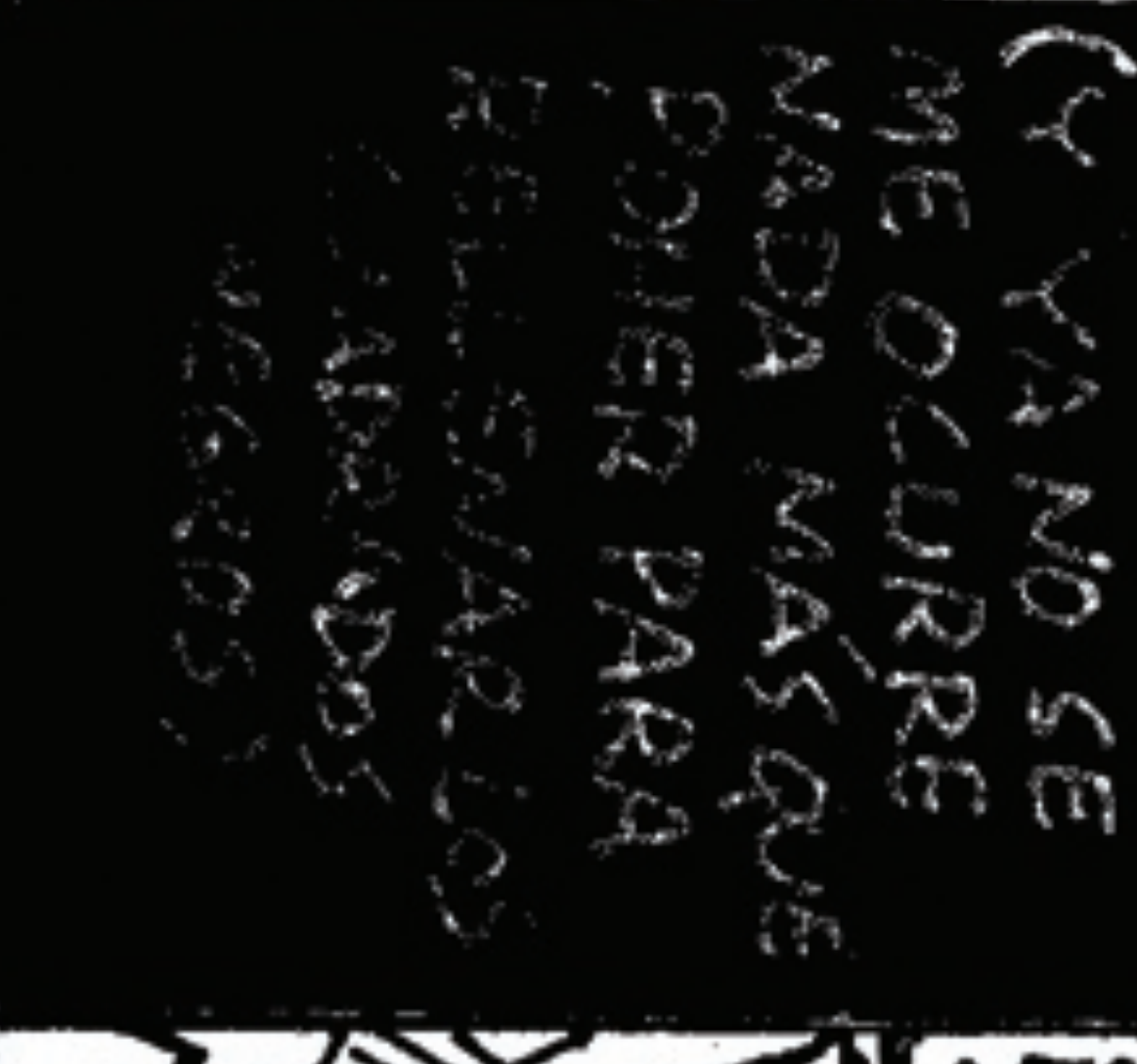
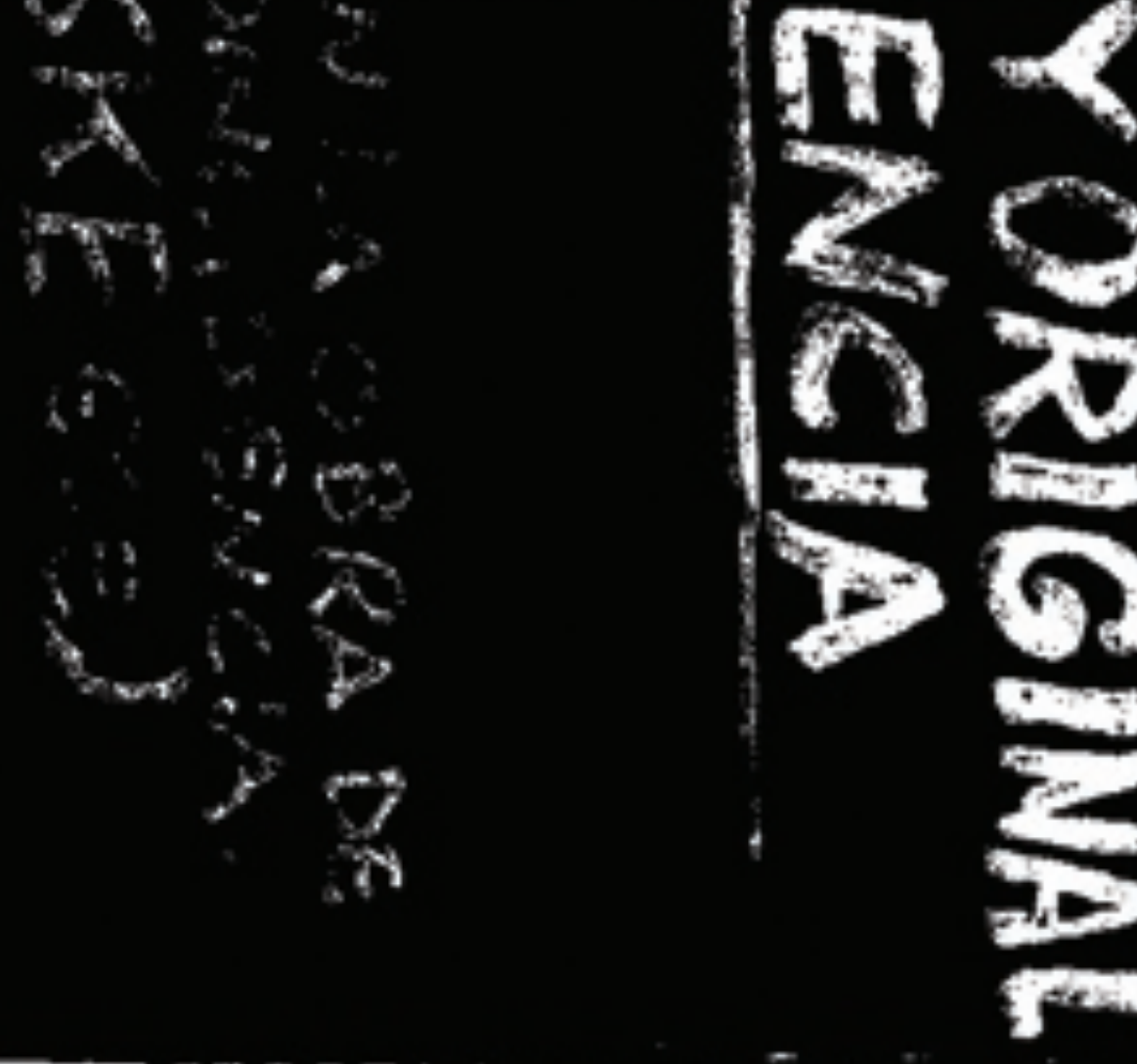
GUION DE: PAUL AUSTER DIBUJOS DE SOKROYA

MM... NO ESTÁ MAL ESE TÍO...

UNA INNOVADORA Y ORIGINAL NUEVA EXPERIENCIA EN CÓMIC

ESÁTÍA ESTÁ BUENA

¡MIRA! YA EMPEZAN LOS PESADOS ESTOS!

¡(U)PSI!

¡MM... QUE BIEN LO HACES!

¡ESPERA! ¡CONOZCO A ESE TÍO!

¡WILLIE EL SAR- NOSO! ¿TÚ POR AQUÍ?

¿POR QUÉ TE LLAMAN EL SAR- NOSO?

¡HOMBRE WILLIE! ¿QUE TE HAN DICHO DE LA PRUEBA DEL SIDA?

PABLO HONEY, ALTER EGO AGAFAT DEL TÍTOL DEL PRIMER LP DEL GRUP RADIOHEAD, ÉS UN DJ D'AMPOSTA, ESPECIALITZAT EN EL QUE S'ANOMENA "MÚSICA INDIE", PERÒ QUE NO RENÚNCIA A FER SESSIONS DE CARACTER MÉS ELECTRÒNIC, O ESPECIALITZADES EN POP NACIONAL.

PABLO HONEY

UNA VIDA DARRERA ELS PLATS

Porta 20 anys fent-mos ballar, i és per això que aprofitem per a xerrar amb ell sobre l'evolució musical de la nit ampostina, ningú millor que ell per a parlar-ne.

Va començar punxant al pub TXA-TXA, però molta gent el recorda més per ser el DJ del mític TUTU, al costat del pont d'Amposta. En aquell moment no era comú que els pubs tinguessen en exclusiva un DJ dedicat a punxar. Ha passejat la seva maleta de discs per la majoria de locals d'Amposta (com el Velvet,...). Assistir a una de les seves sessions no deixa a ningú indiferent, i t'arrossega inevitablement a la pista de ball.

Actualment és DJ resident al SOTAVENTO, però és requerit freqüentment a portar la seva música a sales com EL GROOVE BAR de TGN, etc

Com va començar la teva afició per la música? Recordes quin va ser el primer disc que et vas comprar?

La meua afició per la música va començar ajuntant-me en dos amics a les sortides del col·legi, ells dos (Felipe i Palomares, heavys jeje), i cada vegada anàvem a casa d'un dels tres a escoltar música. El primer disc-vinil que me vaig comprar va ser el rock'n'rios, però a la setmana el vaig vendre (llavors la economia no era massa boiant), i me vaig comprar el act de Parálisis Permanente.

Abans d'això, de cintes casset unes quantes: Bonnie M., supertramp, pink floyd...

Encara que has passat per moltes cabines, molta gent et recorda per ser el DJ del TUTU? Com recordes aquella època?

La època del Tutu ha sigut la millor de totes les que he fet de dj, encara que en totes m'ho passo molt bé, incloent la d'ara al STV. Vam agafar un moment que Amposta necessitava un canvi musical i se va donar...i no parlo només del Tutu. Amposta tenia un circuit musical que feia vindre a moltíssima gent de les terres de l'Ebre i de més allà. El local estava pleníssim des de primera hora fins tancar, hi vaig estar cinc anys (90-95), i com dius allí me vaig fer un nom, que era Pablo lo del tutu, per que lo de Pablo Honey va vindre després, que me va treure el nom Nando Borja, per una sessió al Viaix

Amposta, per la seva situació, està apartada dels circuits de concerts, el que ens porta a tenir que sortir fora per a veure als nostres grups preferits. Això mai ha sigut un problema per a tu. El mateix passa a l'hora d'adquirir música. Hi va haver un moment que hi havien varies botigues de

discs a Amposta (Albert, Oliver, Cadillac Disc, Kaya, Posidonius) . Ara crec que no hi ha cap botiga de discs a Amposta. Com ho feies per a estar al dia de música en un moment en que no hi havia Internet, ni arribava a Amposta premsa especialitzada? Suposo que molts viatges a BARNA a regirar calaixos...

En la primera època si havia per aquí, i era més fàcil. Inclús jo vaig treballar una temporada a una botiga. Després: revistes sempre he estat subscript a alguna, i Ràdio 3 sempre ha estat aquí, A més, qui no tenia un amic estudiant a BCN? Li passaves una llista per que te compres els discs, i aprofitava quan anava de concerts o a qualsevol cosa per la capital.

Sabries dir-nos quants discs componen la teua col·lecció personal?

Exactament no ho sé, però diria que uns 3500 cds i uns 400 vinils.

Actualment punxes en vinil, cd, mp3?

Exclusivament en cd

T'han cridat mai d'un festival nacional per a punxar ? Fib, etc.

Este any passat vaig punxar al Delta Sound Festival, a un Fib, Primavera Sound ...que va, ojalà!!

Com veus la cultura musical dels ampostins, creus que estan al dia de

música?

Suposo que estan al dia de la música que li agrada a cada u, crec que en estos moments no estàs al dia de música, és que no te interessa massa, per que tens tots els mitjans...

Que és el més estrany que t'han arribat a demanar en una sessió?

Pos a un local de La Ràpita que volien canviar l'estil dels divendres (els dissabtes continuaven en lo seu), me demanaven Manolo Escobar, pantojes i demès...vaig durar un mes per que vaig veure que allò no ho podia canviar..

Com a assidu a concerts i festivals arreu de l'estat, comenta'ns algun concert que has anat el darrer any.

Pos el darrer any vaig anar el que ha sigut un dels millors de la meua vida, va ser al casino de l'aliança del poble nou a bcn. Era presentació-concert del llibre La mort de Bunny Munro de Nick Cave, un dels meus artistes preferits. La presentació va ser recitar tres passatges del llibre i tot lo demès fins 2 hores i mitja un concert del copó acompanyat pels Bad Seeds Warren Ellis i Martin Casey. Vaig estar sentat a tercera fila i vaig poder escoltar temasos com Into my arms, Tupelo, God is in the house, Hold on to yourself, Red right hand, the weeping sord, Lucy....Per a mi que lo del llibre va ser una excusa per poder tocar en format trio i en llocs menuts, per que se notava que estaven molt a gust tocant.

Una llista de 10 discs imprescindibles del 2009

Uff, serà difícil només 10, però allà va, l'ordre no vol dir res:

-BILL CALLAHAN
sometimes i wish we were an eagle

-SONIC YOUTH
the eternal

-YO LA TENGO
popular songs

-THE XX
the xx

-THE PAINS OF BEING PURE AT HEART
the pains of being pure at heart

-GRIZZLY BEAR
veckatimest

-M. WARD
hold time

-BENJAMIN BIOLAY
la superbe

-ANIMAL COLLECTIVE
merriweather post pavilion

-FANFARLO
reservoir.

Sotavento

c. Simpàtica, 19 · **Amposta**

GUÍA VINÍLICA DE LES TERRES DE L'EBRE per KERNEL

El fet de gravar un vinil ha sigut, durant molts anys, la fita principal d'un grup de música. El treball de tants assajos, actuacions, lletres escrites en un paper, nits en blanc amb la guitarra buscant el acord que li falta a aquella cançó...

El fet de vore per fi el treball materialitzat en un vinil, és el millor premi que pot tenir un músic. Amb l'arribada del CD i els ordinadors, s'ha banalitzat el fet de treure un disc. Avui dia qualsevol pot accedir a l'edició d'un CD amb facilitat, però això no ha sigut sempre així.

El fet d'estar allunyats de BARCELONA i MADRID, centres neuràlgics en quant a cases discogràfiques, ha sigut un problema afegit per als grups de les nostres terres a l'hora

d'accedir al tant desitjat contracte discogràfic. La majoria de les vegades han tingut que recórrer a autoedicions, recopilatoris, o altres vegades els vinils han sigut el premi de concursos de grups.

El fet de que siguin tirades molt curtes, fan que en ocasions aquests discs s'han convertit en edicions molt buscades per els col·leccionistes de l'Estat espanyol.

La capital musical en producció vinílica se l'endú sens dubte TORTOSA. La majoria de discs editats corresponen a esta ciutat. En aquesta guia pretenem recopilar totes les edicions discogràfiques que han tingut lloc a les Terres de l'Ebre (Baix Ebre, Montsià, Terra Alta i Ribera d'Ebre) als anys 80, 90 i fins a l'actualitat. Ens centrem en els grups de Pop

o Rock, i deixem de banda la interessant producció discogràfica que va haver als 60-70 per part dels grups juvenils de la època, els que més tard es convertirien en orquestres de renom (Junior's, Cimarrón, Pirómbodas, Sherpas...).

Tampoc incloem els MAXI singles editats per Disc-joqueis o discoteques (sobretot per part de les discoteques METRO i PARROQUIA d'Amposta). Estes sales han lluitat molt per el vinil, i inclús avui en dia editen treballs en este format. DJ's com Edgar de Ramon, Pepo, Ronro, Toni Dolç, Fibla, mantenen viu l'esperit del vinil. També la discogràfica FALCÓ MÚSIC de Deltebre ha editat molts treballs en este format. Mereixerà un estudi especial en una altra ocasió.

1983

● La Cucafera

Localitat: Tortosa

Format: LP recopilatori dels 6 finalistes del concurs "cançó 83"

Num editor: 2-47.233-A

Temes inclosos: "L'esmorzar"

"No faré amor dels sorolls del carrer"

● Lontainers

Components: Artur Gaya (veus); Susa Tomàs (veus); Rafael zaragoza (guitarres, seqüenciador i veus); Jordi Fusté (guitarres); Quino Béjar (bateria i cuina); Pep Mola (baix); Eduard Casals (saxo soprà i clarinet)

Títol del disc: "No sé si vull ser gran"

Discogràfica: M. A. Sancho (BLAU) A-024

Localitat del grup: Tortosa

Lloc i data edició: Palma de Mallorca, 1986

Cara A: 1. No sé si vull ser gran / 2. El joc dels cinquanta colors / 3. A la vora del riu / 4. Samba tropical / 5. L'Alosa

Cara B: 1. Ets Moby Dick...! / 2. Els Déus del Olimp / 3. L'estiu, el cometa i el mar / 4. "Tumbao mejor" / 5. La Perdiueta / 6. El darrer pirata

Observacions: Música popular catalana.

Insert interior amb la lletra de les cançons

● 2000 i esperat

Títol del disc: 2000 i esperat

Format: Single

Discogràfica: Blau

CARA A: 2000 i esperat

CARA B: A la vora del riu

1986

● TEDDY NOIS

Format. SINGLE

Any: 1986

Localitat del grup: Tortosa

A: Voy a atracar un burger

B: Nena. nena

1987

● EL ETERNO MASCULINO

Single. 1987 (Key Records)

Localitat del grup: Tortosa

A: Saigon

B: Saigon (Instrumental)

Format: Single 7' i Maxisingle 12'

número catàleg: KRI-041

1988

● LISBOA

Títol del disc: "En la mar"

Localitat del grup: Amposta

Format del disc: LP recopilatori

Discogràfica: U.M.A.

temes inclosos:

- "Hablando de dragones malos"

- "Lágrimas"

● EL ETERNO MASCULINO

Títol disc: "En tu nombre"

Format del disc: LP

Any edició : 1988

CARA A: El eterno masculino/Inside of you/
Anna/Tango

CARA B: Saigón/Soy algo tan sencillo/
Condenadas/En tu nombre

Single extret del mateix Lp "En tu nombre"

● DELIRIOS

Format del disc: Single 45 RPM

Segell: Justine

CARA A: Un cierto desencanto entusiasmado

CARA B: Lluvies

● TEDDY NOIS

Format:Mini LP

Any de gravació :1988

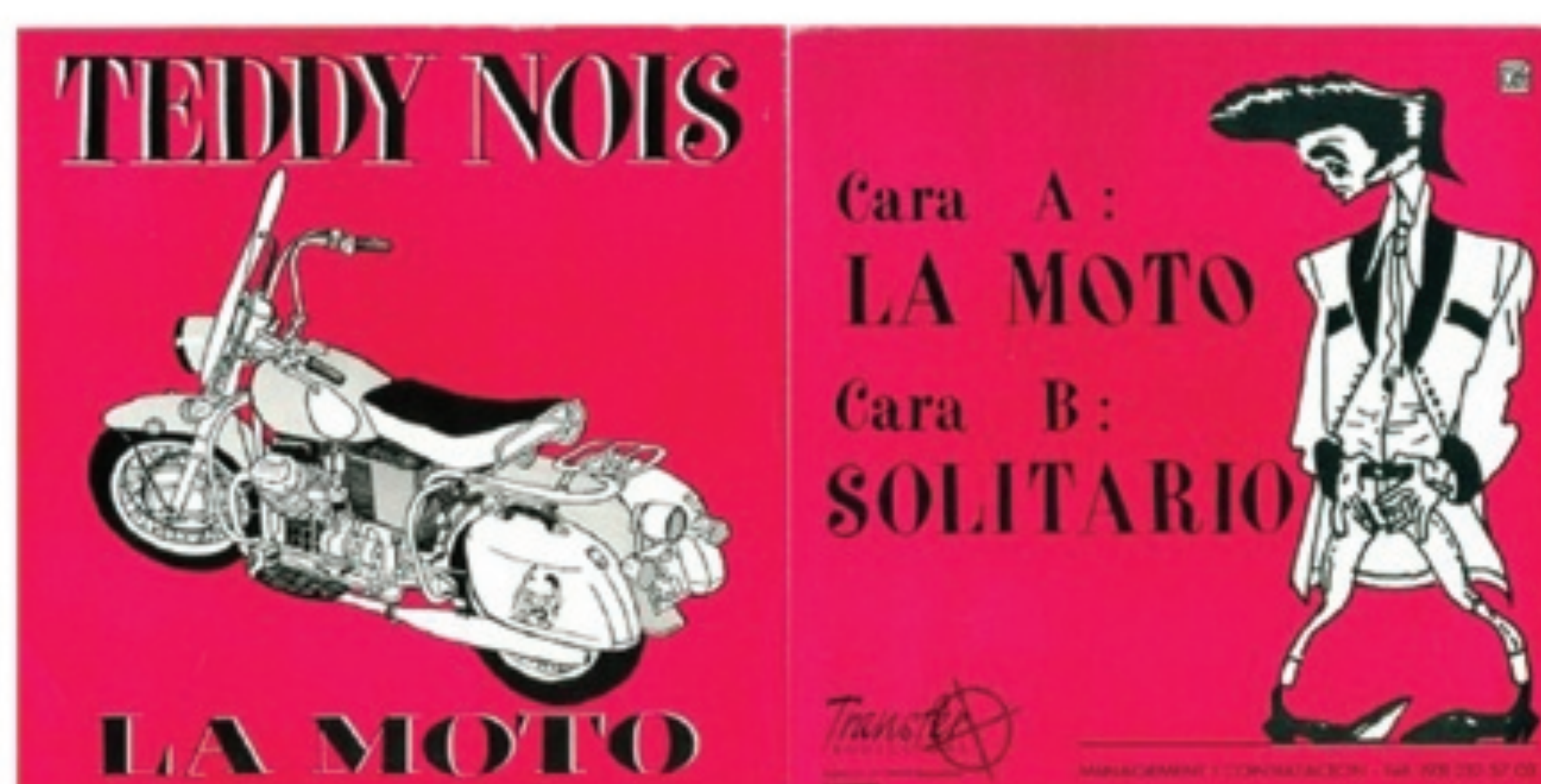
TRACK LIST

La moto, Solitario, Noche infernal, Perfidia,
En un oscuro bar , Indiana Jones

Notes: Disc inèdit. Enregistrat a l'estudi
d'Andreas Kalcker a Alcocebre i produït per
Aurelio Morata. Només existeix una única
còpia en vinil!

Teddy Nois grabant amb Aurelio Morata

● TEDDY NOIS

Format:Single

Any de gravació :1988

TRACK LIST

A: La moto

B: Solitario

● Zenith

Títol del disc: "Dama del amanecer"

Format LP

Discogràfica : SNIF

Any d'edició : 1988

● Zenith

Títol del disc: "El retorno"

Format : single

Discogràfica : SNIF

Any d'edició : 1988

1989

● EL ETERNO MASCULINO

PROMESAS - LP 1989(Edikey)

A: Dame un momento

No soy un heroe

Este calor (Danza del deseo)

Mi emperatriz

B: Pretendes

Vanas promesas

Flores por un adiós

Mi odiado veneno

SINGLES PROMO EXTRETS DE ESTE LP (sello
NG)

-Este calor (Danza del deseo) - Single 1989 -
Promo

-Dame un momento - Single 1989 Promo

1990

● FREDDY NOIS

LP (Sidecar Produccions) 1990

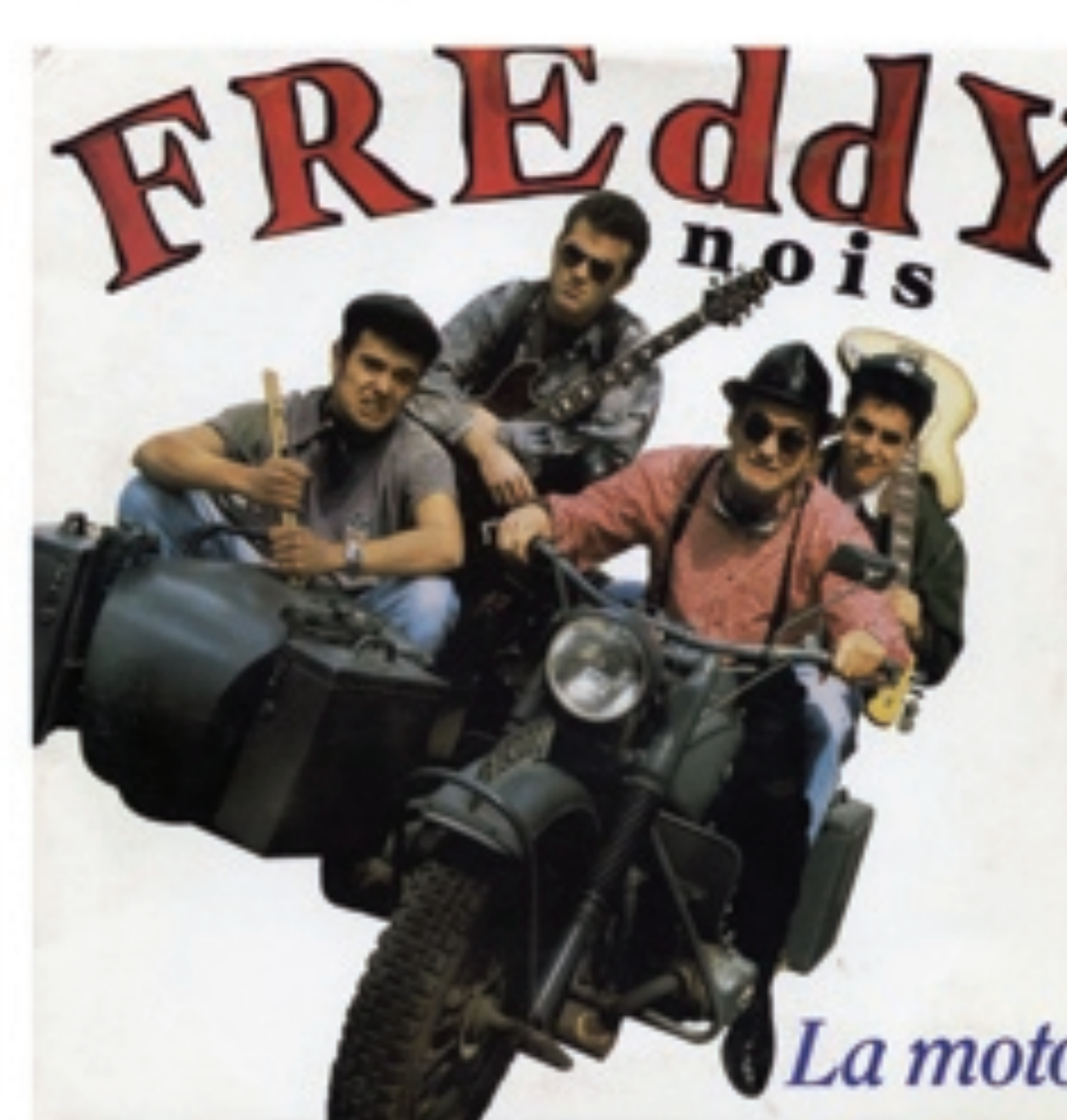
A: La moto / Harry el criminal / Solitario
/ Perfidia / Twist Sensacional

/Voy a atracar un burguer

B: No me sigas / Yo soy un Freddy Noi

/Quiero ser pubilla / Nena. Nena

/El surf y las olas / Indiana Jones

Singles:

YO SOY UN FREDDY NOI / LA MOTO

NO ME SIGAS

1991

● **Freddy Nois** col.laboren en el tema
 "Unidos por la paz"
 Format : Maxi
 Discogràfica : ati (1991)

● **Carlos Soler**
 Format del disc: Single
 Any d'edició: 1991
 Discogràfica: "Armonia / Smell Records productions"
 CARA A: Se que volverás
 CARA B: Para tí será

● **GRAFORT**
 Localitat : Corbera
 Format: LP
 Títol: També hi ha una altra Catalunya
 Any: 1991
 Discogràfica: PDI

● **DRAGON RAPIDE**
 Components: Oscar Jesus de López,
 Francisco Javier Prieto y Carlos Manuel de López.
 Títol del disc: "solos contra el cielo"
 Format: LP
 TRACK LIST:
 Palabras en el viento / Solos contra el cielo
 / Detrás de tí / Tráfico de bailes / Volar /
 Mar de soledad / No soy de Paris / Criminal
 / Desesperado

● Disc de vinil de 45 rpm, Single, del grup
Dragon Rapide. Volar/solos contra el cielo,
 (La Estación Records, 1991)

1992

● **CABELLO DE ANGEL**
 Localitat. Tortosa
 Format del disc: single 45
 CARA A :El mendigo de papel
 CARA B: Triste Escalera

1993

● **ATZUCAC**
 Paradisos posibles -LP- (Soviet Records)
 + single: per a ser tauró

● **KE-TAL**
 Títol: Il Open Musical Tortosa
 Format: Maxi
 Discogràfica: Soviet, DL 1993

14-15-16-17 OCTOBER 2010

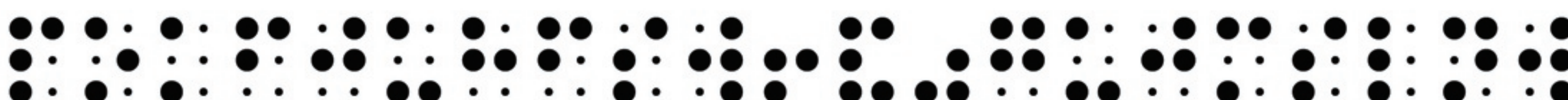
CRAZY RHYTHM

TEDS & ROCKERS WEEKENDER

#2

VALENCIA · SPAIN

www.myspace.com/crazyrhythmfestival

ES CURIÓS VEURE COM, 30 ANYS MÉS TARD DE L'ÈPOCA EN QUE ENS SITUA L'ARTICLE DEL "FESTA I ROCK" D'AQUEST MATEIX FANZINE, LA HISTORIA ENS TORNA A PREMIAR EN UN "HÁGASELO USTED MISMO". ALS 70 LA CULTURA ES CONCENTRAVA EN LA MÚSICA. ARA EN LES NOVES TECNOLOGIES. I, ENCARA QUE SEMBLI MENTIDA, EN ALGUNES ZONES RURALS DEL TERRITORI AL 2007 ENCARA NO ARRIBAVA LA CONEXIÓ A INTERNET DE BANDA AMPLA. PER AIXÒ VAIG DECIDIR BUSCAR ALTERNATIVES.

Un projecte col.laboratiu...

Vaig fer cap a la web on podies muntar una xarxa amb tecnologia sense fils (WiFi). Si trobaves algú més o menys prop teu amb connexió ADSL, i podies aconseguir que la compartís en tu a través d'unes antenes WiFi, podries gaudir de les mateixes prestacions que els usuaris d'aquelles poblacions on sí que arribava l'ADSL.

Per motius personals i familiars, a banda de no trobar el suport administratiu necessari, vaig aparcar el projecte durant més d'un any i, a l'octubre de 2009, vaig rebre un correu per organitzar-nos a nivell de les Terres de l'Ebre. Un cop contagiats i esperonats per l'entusiasme d'aquest grup de joves, provinents de poblacions tan disperses de les Terres de

l'Ebre com Deltebre, Santa Bàrbara o Tortosa (per nombrar alguns dels membres i poblacions més actives), hem muntat projectes reals com donar connexió de Internet a una masia situada a les afores d'Els Muntells o, més recentment, muntar un punt d'accés (conegut en el món de Guifi.net com a "super-node") que dona la possibilitat a tot aquell que s'hi connecti amb aquesta tecnologia d'accedir a Internet a través d'una porta a Internet, anomenada "proxy", als voltants de l'IES Ebre de Tortosa; o d'altres més ambiciosos com són presentar un projecte integral per donar cobertura a nivell municipal a l'EMD Els Muntells o, mitjançant la Fundació Guifi.net, mirar de trobar fons de

finançament públics per desplegar pel territori aquest model de xarxa, que es defineix com oberta (transparent quan a la tecnologia i configuracions emprades), lliure (tothom qui vulgui pot participar i fer-la créixer) i neutral (no respon a interessos comercials o polítics concrets sinó al del propi bé comú)

www.guifi.net

terresdelebre.guifi.net

fundacio.guifi.net

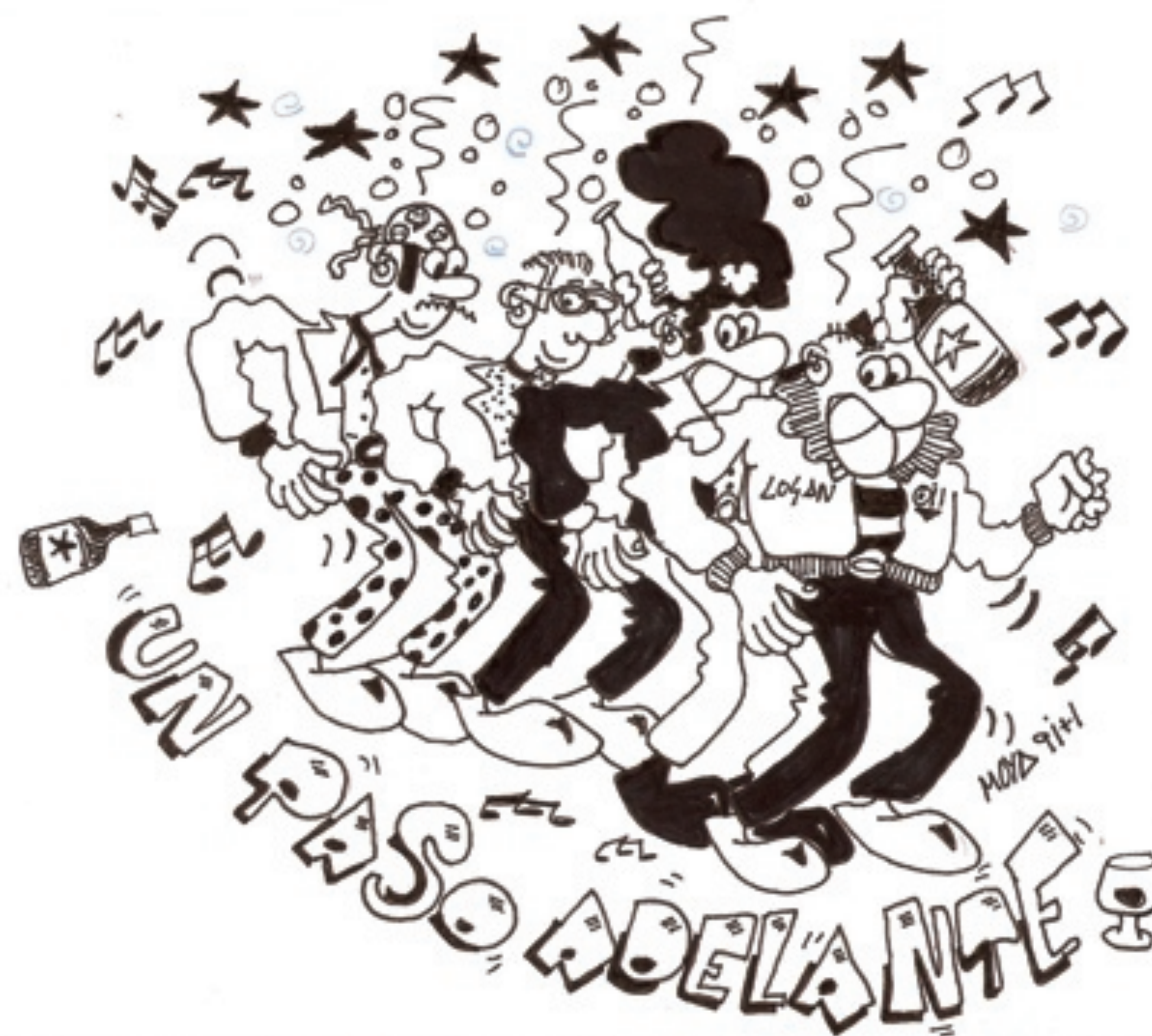
www.xalem.net

CERADA, CEBADA, AGUA PARA QUÉ?

... GENTE ELEGANTE ... GENTE CORRIENTE ... GENTE INTELIGENTE ... GENTE DEMASIÉ ...

DOSSIER

- PER KERNEL -

FESTA I ROCK

AMPOSTA 1979-84

"Festa i Rock" va ser un festival de rock que es va dur a terme a Amposta entre els anys 1979 al 1984. Organitzat de manera totalment altruista per una colla de joves del poble (Col·lectiu "GAMA"), amb pocs mitjans però vessants d'entusiasme, amb l'única satisfacció de portar a actuar al seu poble a les 1eres figures del moment. En una època en que no existia la paraula FESTIVAL, ni promotor. Sense patrocinadors. Van posar tot el seu esforç per aconseguir que Amposta fora, durant una època, el centre cultural i musical del Pop-Rock nacional.

Agraïments: Toni Balada, arxiu d'Agustí Palleja, fotos de Xavi Ferré i al grup GAMA .

FESTA I ROCK 1979-84

10 de juliol de 1977. A l'altra banda del pont hi ha un jove de 17 anys fent autostop.

El país està en plena transició. Després d'una fosca època, on tot estava prohibit, i tot era pecat, comencen a arribar aires de llibertat. Amposta és una ciutat lluny de tot (a 200 km. De Barcelona, i uns altres 200 de València). No arriben discs. No arriba premsa especialitzada. L'únic fil d'informació que tenen els joves de ment inquieta és tenir l'orella pegada a RADIO3 per saber el que s'està coent a la resta de l'estat espanyol. A Amposta no passa res. És necessari escapar.

El noi que fa autoestop és menor d'edat. No té carnet. No porta diners. Però ha sentit a dir que a CANET fan un concert multitudinari de Rock. No sap molt bé on està Canet, però és suficient per a prendre la determinació d'anar-hi sigui com sigui.

El destí està de la seua part. El primer cotxe que para va precisament a Canet. Són una parella d'Amposta amb una garrafa de mistela.

El viatge a Canet es converteix en un viatge místic. La llibertat, els hippies, les substàncies al·lucinògenes, l'amor lliure...

Al tornar al poble no deixarà de contar les meravelles del festival al que ha assistit, fins a convèncer a la seua colla d'amics per a anar tots junts l'any següent. El 3 de setembre de 1978 van assistir a CANET ROCK 3 cotxes carregats de joves ampostins. Allí decideixen que intentaran de fer un festival semblant a les Terres de l'Ebre. La idea és ambiciosa i arriscada, però tots ells tenen una ment efervescent i moltes ganes de treballar.

Tenen la sort de connectar amb gent major que ells (enginyers, aparelladors, etc...) que creuen en la seua idea. Són el pont d'enllaç amb l'ajuntament, i al recolzar als joves, donen un toc de seriositat a l'assumpte, cosa que els facilita molt les coses.

La primera idea va ser de celebrar el festival a la platja de l'Huguet. Però quan van portar al cap de l'empresa de so que anaven a llogar al mig del Delta de l'Ebre, els van dir que estaven bojos, que allí no hi havia infraestructura per a fer un concert, que es necessitava un escenari, unes tanques, etc.. Així que el lloc elegit seria, per motius pràctics, el camp de futbol.

Anys després es demostraria que aquella idea no era cap bogeria. S'ha celebrat recentment a la platja de l'Huguet el festival "Delta Sound", que ha portat a grups com "Then Jericó" (2008) o "Invisible Limits" (2009). No podeu imaginar la satisfacció d'aquells visionaris, al assistir estos anys

cartell 1979

esboç cartell 1980

foto de MERCE GUSTEMS

11/8/1979

Los Gutis (grup local), Tequila, Borne, Átomo, Sotavent, Terraplen, Catalonia Jazz, La voss del Trópico.

14/8/1980

Lemo, Nacha Pop, Huapacha Combo, Burning, Miguel Rios.

14/8/1981

Alaska y los Pegamoides, Guadalquivir, Gutis, Loquillo y los Intocables, Atila. Embolia, Jai jazz band, Metamorfosis, Romesco.

1982

Gato Pérez, Telegrama, Paranoia, Bloque, Panzer, Gutis, Ibice

13 agost 1983

Francis Tergal y los Poliester, Tigres de metal, Aviador Dro, Charol, Pegasus.

1984

Obus, Pistones, Ñu, Ibice, Suc Electronic

passats i vore com havia pres forma material allò que ells havien imaginat feia 20 anys !

Dit i fet, l'11 d'agost de 1979 es feia a Amposta el 1er "FESTA i ROCK", amb l'actuació estel·lar de TEQUILA.

Aquell festival tenia un encant especial. El "bon rollo" i les ganes de festa estaven sempre presents . Com no hi havia interès per recaptar fons, una vegada s'havia cobert les despeses , a la veu de "YA HEM COBERT" s'obrien les portes per a que entrara al recinte tot aquell que s'hagués quedat fora. La barra també arribava un moment en que la beguda es regalava, per que ja havien fet suficient caixa. Cosa impensable en els nostres dies!

Així i durant 6 anys, la flor i nata del panorama nacional van anar desfilant per l'escenari del Festa i Rock.

Tots els anys es van realitzar els concerts sense incidents destacables. Sempre es van cobrir les despeses, i tots els grups van cobrar en acabar de tocar.

Hi havia moltes dosis d'experimentació, grups emergents , propostes arriscades. No es van sense cenyir mai a cap etiqueta musical, ni dubtaven en ajuntar en el mateix cartell a grups de Jazz, heavys o Pop.

Aquesta amplitud de mires de vegades va portar alguna conseqüència, al ajuntar públics diversos, en un moment en que a la joventut li agradava diferenciar-se dels altres integrant-se en les anomenades "tribus urbanes" : rockers, punks, hippies, etc.

Per exemple, l'any 1981, en el famós concert en que a Loquillo li van tirar una ampolla de cervesa al cap. Fet que ja forma part de la llegenda particular de la banda, i encara avui recorden aquell concert, en un concepte de festival potser massa avançat per a la època.

Aquell concert va ser gravat, i és un dels concerts més antics que hi ha de Loquillo (amb qualitat acceptable per a l'època). La gravació se li va fer arribar a Loquillo. Ell va utilitzar varios temes d'este concert per al disc "Loquillas", però mai va donar les gràcies per rebre la cinta, i als crèdits del disc tampoc es nombra que va estar gravat a Amposta.

Una altra anècdota recordada és quan va actuar el grup de Tortosa "Francis Tergal i los Polyester" l'any 1984 (els que després serien "Valium 10" i "Teddy Nois"). Estaven molt il·lusionats en tocar al festival més important del territori, juntament amb artistes de renom nacional. Però al començar el 3er tema, el cantant es va enredar amb els cables del equip de so i va caure els 4 metres d'escenari avall. Paco portava un mono groc de la RENFE. Mai més va sortir a actuar vestit d'este color

El festival es va anar fent gran, els joves ja no eren tant joves, i es van donar compte de que estaven carregant amb una gran responsabilitat. Ells mateixos eren els qui firmaven els contractes amb els grups, a títol personal, amb el seu DNI. Contractes que podien ser de fins a 1 milió de pessetes (de 1980). Fins ara la inconsciència de l'adolescència no els havia fet pensar en el que podria passar, si un dia plou, si no va prou gent, si passa alguna cosa. Aquesta por justificada fan que demanen a l'ajuntament d'Amposta si els podia cobrir en cas de que tinguessen algun problema. Però l'ajuntament no estava interessat. Ells simplement deixaven el recinte per a fer el concert, i ficaven l'escenari. I GRÀCIES. Si alguna cosa fallava era responsabilitat del col·lectiu de joves GAMMA, que eren considerats com uns promotors privats, i no com una colla de gent jove del poble en ganes de fer activitats desinteressadament. Hi havia una altra colla que estava pujant amb moltes ganes d'organitzar activitats (Associació Juvenil el Castell), però este relleu generacional ja no es va dur a terme, perquè va aparèixer un nou personatge que va acabar amb la tradició rock ampostina

1985 : EURO-ROCK

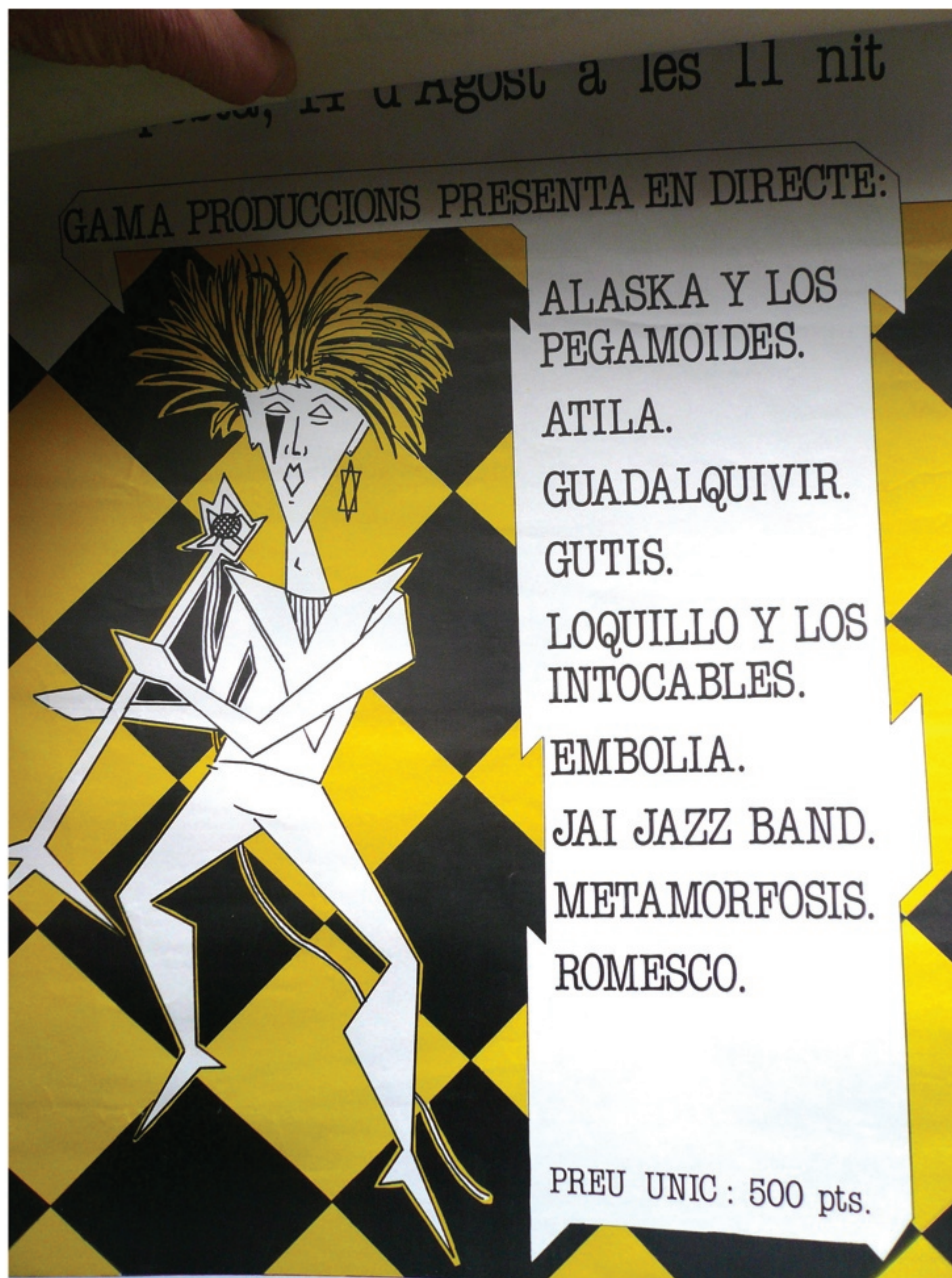
L'any 1985 ja no es va fer el festival FESTA I ROCK.

L'associació juvenil "El castell" va presentar a la comissió de festes de l'ajuntament una proposta per a fer el festival. El pressupost aproximat era d'un milió i mig de pessetes. Ja tenien els grups aparaulats. El tracte que oferien era que si per algun motiu no s'arribava a cobrir els gastos necessaris, l'ajuntament ajudaria a ficar els diners fins a completar el pressupost. Ja hem dit que tots els anys s'havien cobert les despeses de sobres, només era una manera de guardar-se les esquenes.

Però l'ajuntament ja tenia altres plans. Hi havia un altre promotor (després es va comprovar que era un "fantasma") que ofería un festival de rock de 24h. Sense cap despesa per a l'ajuntament, amb figures de 1er nivell.

El 20/7/1985 es van realitzar les "24 hores de rock", que van acabar amb un intent de linxament del mencionat promotor. Dels grups anunciats, només van arribar a actuar Tritón, Goliath, i Angeles del Infierno. També estaven anunciats Barón Rojo, que es van negar a actuar si no cobraven primer, i Alphaville i Sade que ja havien anunciat amb antelació que no anaven a venir. Estos fets estan perfectament explicats en la carta que es va publicar al Diari d'Amposta la 1ª quinzena d'agost del 1985 (signada per 308 firmes), i al retall de diari de la Vanguardia que adjuntem.

D'aquesta manera es va arruïnar el treball fet durant molts anys per els joves ampostins.

cartell 1981

CHAROL 1983. foto Xavi Ferré

cartell 1982

..i per a acabar-ho de rematar: Es van fer 2 festivals "Punks", amb els principals grups del moment.

El 1er a l'any 1986 va sortir prou bé. El concert portava el nom de "Rock per Nicaragua". El 1986 van actuar La Polla Records, Kortatu i Cicatriz.

L'any següent ja va ser el desmadre.

ROCK PER NICARAGUA 10 05 1987

Es va organitzar un concert al camp de futbol d'Amposta, amb els grups Pisando Fuerte, la Polla Records, Tijuana in blue, Belladona, Vomito, Virus de rebellion.

Van venir autocars de tot l'estat espanyol, sobretot del país Basc (els organitzadors van anar als sanfermins a fer una gran promoció). Amposta va quedar ocupada tot un cap de setmana per tota classe de punkis, borrachos i delinqüents, que van ocasionar tota classe d'aldarulls: baralles, els carrers plens de destrosses, vomitats, pixats...

Aquell concert està gravat en video. Els grups estan tot el concert tirant a baix la

gent que invaeix l'escenari. La pista és un gran "pogo".

Aquell concert va ser un caos total. Tots els punkis van saltar la tanca del camp de futbol i casi ningú va pagar. Allò va acabar de matar la tradició del rock a Amposta. Fins i tot li va costar el càrrec a l'alcalde del moment. A partir d'allavors ja no es van fer més festivals de rock, si no era per iniciativa privada dels pubs, o de les discoteques Metro i Parroquia, que seguien portant Grups de 1er nivell a risc seu (Alien sex Fiend, Goodfathers, Deltonos, Pleasure Fuckers). El rock va ser discriminat i borrat dels actes culturals.

Sempre ens quedarà el record dels anys en que Amposta va ser la capital del ROCK.

Qui sap, potser properament podem gaudir d'un altre festival com els que es feien abans. A partir del Facebook la gent s'està començant a organitzar i a recollir propostes:

<http://facebook.com/home.php?ref=home#/group.php?gid=139590824424>

FRAGMENT DE LA BIOGRAFIA DE LOQUILLO I LOS INTOCABLES -PER BOB-

Otro concierto mítico fue el de Amposta, el 16 de agosto de 1981. Algunas de las canciones de ese concierto se han editado después en el disco Loquuras. El día del aniversario de la muerte de Elvis se realiza un festival al aire libre en el que participan Medina Azahara, Alaska y los Pegamoides, y Loquillo y Los Intocables. Algunos amigos de Loquillo, entre los que se encuentran Javier Anta "Tutti", Jaime Fábregas -un gran amigo de Loquillo desde su adolescencia- y Julián Hernández -cantante y líder de Sinistro Total-

asisten al concierto. El resto son todos hippies. Cuando Alaska sale a tocar empiezan a llover sobre el escenario botellas y otros objetos contundentes. Tres canciones más tarde abandona el escenario (*1). Es el turno de Loquillo y Los Intocables. Loquillo dedica el concierto a la memoria de Elvis. Vuela una botella hasta la cabeza de Loquillo, quien cae al suelo. El grupo de amigos de Loquillo se gira amenazante, Jaime Fábregas sube al escenario evadiendo todos los controles de seguridad, coge el micrófono y mientras agita una cadena dice: "Aquí va a haber sangre". Esto es recogido por los micrófonos y amplificado. La primera fila, compuesta por los amigos del grupo se ríe pero a partir de la segunda fila el público, desconcertado, retrocede unos metros. Loquillo se levanta sangrando y continúan el concierto. Después del concierto el empresario organizador dice a Loquillo y Los Intocables que no cobrarán para costear los desperfectos. Fue Jaime Fábregas, el más corpulento del grupo de amigos que acompañaba a Loquillo, quien disuadió al organizador de sus intenciones.

(www.loquillo.com)

(*1) Com passa de vegades, la llegenda s'exagera. Alaska no va tocar només 3 cançons. El concert d'Alaska del 1981 el tenim gravat i el repertori que va tocar va ser:

- 01 ODIO
- 02 LA REVELION DE LOS ELECTRODOMESTICOS
- 03 LA TRIBU DE LAS CHOCHONI
- 04 TOKYO
- 05 EL HOSPITAL
- 06 NO SE PORQUE
- 07 ¿QUE PIENSAS DE LOS INSECTOS?
- 08 LLEGANDO HASTA EL FINAL
- 09 SECRETOS DE BELLEZA
- 10 QUIERO SALIR
- 11 BAILANDO
- 12 ROSA Y VERDE
- 13 BOTE DE COLON
- 14 DOCTOR SPOCK
- 15 FATAL
- 16 HORROR EN EL HIPERMERCADO

«Festa i Rock», en Amposta

Bajo la organización del colectivo «Gama» y el patrocinio del Ayuntamiento de la Villa, se prepara en Amposta la segunda versión de la «Festa i Rock» que tanto éxito obtuvo el año pasado.

El acto se celebrará en la noche del próximo viernes día 14, a partir de las 11, en un recinto al aire libre capaz para cuatro mil personas.

El cartel es muy variado y de grandes atractivos, ya que actuarán los conjuntos «Marcha Popo», «Lemo», «Burning» y «Huapacha Combo». Está prevista asimismo la actuación del superpopular conjunto Jazzom y cerrará el espectáculo Miguel Ríos con su show actual «Rock Bumerang».

«Del concierto de Amposta se ha hablado mucho por ahí, y es que encima los hippies colgados de canutos no soportaban que unos modernos como Alaska o unos gamberros-punkies como nosotros les amargáramos la noche de flipe con Medina Azahara... y así acabaron las cosas. ¡A botellazo limpio! Desde arriba tenías que ir esquivando los proyectiles como podías... Aunque uno de ellos logró su objetivo: la frente del «loco» que siguió el concierto sangrando. De la vuelta a Barcelona por la noche todavía me acuerdo... Conducía yo: a esas horas y en ese estado no me fiaba de nadie al volante. Por cierto que aún recuerdo cuando me desperté justo cuando la «furgó» se dirigía hacia la cuneta sin pedir permiso. ¡Nos fue por los pelos! Fueron unos días inolvidables e irrepetibles.»

-Xavier Julià-

Las 24 horas de rock de Amposta duraron sólo cuatro horas

Amposta. (De nuestro corresponsal, Antoni Gallardo.)

— Cuatro horas duró tan sólo el festival «24 Horas de Rock no stop» de Amposta (Montsià), que se celebró este fin de semana. Los 2.000 jóvenes asistentes intentaron linchar al organizador del espectáculo, cuando el concierto se suspendió por la negativa a actuar del conjunto «Barón Rojo».

Según se ha sabido, la organización del festival no tenía liquidez económica en el momento de iniciarse las actuaciones. Por esta causa, a las 4 de la madrugada del domingo, «Barón Rojo» anunció que no tocaba por no tener la seguridad de percibir la cantidad económica estipulada en el contrato.

La Policía Nacional y la Guardia Urbana de Amposta tuvieron que rescatar al máximo responsable del concierto y protegerle del público que intentaba agredirle en unas dependencias municipales.

Los jóvenes asistentes a las 24 Horas de Rock, procedentes de todo el Estado español, llegaron a ocupar la plaza del Ayuntamiento de Amposta para protestar contra lo que calificaron de fiasco. La improvisada manifestación reclamó la presencia del alcalde Josep Maria Simó, ya que el Ayuntamiento constaba en los carteles anunciadores como colaborador del evento.

Otros grupos de jóvenes optaron por el comportamiento violento y causaron destrozos en las instalaciones del campo de fútbol de Amposta —escenario del concierto— y en calles adyacentes.

Las «24 Horas de Rock de Amposta» ya eran polémicas antes de iniciarse. El grupo alemán «Alphaville» desmintió con antelación su intervención, a pesar de que la publicidad del festival la anunciaba como uno de los platos fuertes. Asimismo, se han denunciado ciertas irregularidades en el concierto, como la falta de servicios sanitarios y de seguridad.

CARTES AL DIRECTOR

FESTA I ROCK 85

FESTA I ROCK havia estat eliminada del programa de Festes d'aquest any; davant d'això l'Associació Juvenil Castell d'Amposta fent ressò del sentir d'una part important de la joventut ampostina va decidir, en una reunió, donar tot el seu suport perquè els joves d'Amposta puguin seguir gaudint d'una FESTA I ROCK que havien fet possible un grup de joves ampostins durant els darrers anys. Amb aquest motiu, junt amb els pioners d'aquesta tradició Rock a Amposta, el grup GAM-MA, varem presentar una proposta a la Comissió de Festes de l'Ajuntament, i es van celebrar una sèrie de reunions, que no van servir de res, per tal d'intentar arribar a un acord per fer FESTA I ROCK 85. La nostra proposta era sentar unes bases reals per assegurar la continuïtat, viabilitat i qualitat d'aquesta festa dels joves. Avui i després del que ha passat amb el concert de rock que ha substituït a la tradicional FESTA I ROCK, tenim l'obligació com a associació juvenil d'informar perquè no s'ha fet FESTA I ROCK, i hem assistit a un estrany espectacle del EUERO ROCK 85; i fins i tot lluitar si cap des d'ara per a la FESTA I ROCK 86. Però anem per parts.

L'Associació Juvenil juntament amb el grup Gamma va presentar a la Comissió de Festes una proposta per a fer FESTA I ROCK 85. La proposta era la següent: pressupost aproximat un milió i mig de pessetes, responsabilitat de l'Ajuntament fins aquest pressupost, organització i treball a càrrec de l'Associació Juvenil i del Grup Gamma, preu de l'entrada sobre les nou-centes pessetes, perdudes fins el pressupostat a cobrir per part de l'Ajuntament, ganàncies destinades a la propera edició de FESTA I ROCK, i les barres destinades a cobrir el pressupost. Amb això estàvem disposats a fer la FESTA I ROCK i fins i tot hi havien variats grups contractats.

La nostra postura era clara: nosaltres posàvem els peus damunt de terra i deíem que si l'AJUNTAMENT, que és el representant de tot el poble, també dels joves, no podia assumir el risc econòmic, com ho anava a fer un grup de joves o una associació juvenil que no disposa de recursos públics i treballen sense afany i lucratiu. Davant d'aquesta postura que varem mantenir sempre, la postura de la Comissió o dels seus dirigents no

va estar mai clara. En la primera reunió tot van ser problemes i pegues: que si al camp de futbol no podia ser i ho havíem de fer al Castell, que si el dissabte de Festes era mal dia i si es podia fer al juliol, i fins i tot es va dir que es faria FESTA I ROCK si l'Ajuntament volia, cosa que és veritat.

Després d'aquesta reunió es van celebrar altres reunions on hem de dir que les nostres esperes van ser força llargues, i fins i tot el Grup Gamma es retirà, doncs no veia cap possibilitat d'arribar a un acord. L'Associació Juvenil del Castell va seguir amb les reunions perquè no es digués mai que no feia FESTA I ROCK ja que ningú ho volia organitzar, cosa que semblava era la fita de la Comissió de Festes... Per fi les coses es van dir clares la Comissió no podia decidir res, ho havia de fer el Plé de l'Ajuntament. Havien passat vèries setmanes per dir el que es podia dir la primera vegada.

Dies abans d'aquest Plé es va presentar a l'Ajuntament un senyor per fer un gran concert de Rock de 24 hores de duració, i on el risc econòmic per part de l'Ajuntament seria mínim: uns serveis, com llum, neteja, prestació del camp etc... i una Subvenció de 50.000 pessetes; i en canvi l'espectacle seria grandios. Davant d'això es va posar fi a les negociacions amb l'Associació Juvenil i simplement es va comunicar que com això era millor FESTA I ROCK no es feia.

Per aquest motiu després d'aquests tristos fets del dissabte-diumenge 20, 21 de juliol, volem deixar clara quina ha estat la nostra postura en tot moment i fer pública la nostra protesta:

1.- Perquè s'ha enganyat a la joventut ampostina amb una presa de pèl, facilitant a aquest senyor que va organitzar l'euro-rock, el camp de futbol municipal recolzant-lo amb el nom de l'Ajuntament d'Amposta, i permetent-li l'edició d'un cartell fantasma, amb una sèrie de grups que se sabia dies abans que era impossible que vinguessin.

2.- Perquè s'ha compromès seriosament la possibilitat de fer qualsevol concert de Rock a Amposta, i per lo tant FESTA I ROCK.

3.- Perquè com a joves, i com ampostins ens sap greu el nivell on ha quedat Amposta, tant per a la gent que va venir d'arreu de l'estat, com per a la gent de la nostra comarca i la de les comarques veïnes.

4.- Perquè qui va prendre l'acord de fer Euro-rock 85 i no fer FESTA I ROCK 85 va ser l'AJUNTAMENT D'AMPOSTA, i era qui havia de posar els mitjans necessaris per garantir que això era una cosa seria.

6.- Perquè si no és pel comportament cívic de la major part dels joves, avui estariem parlant de danys importants.

I per acabar donar el nostre suport a la FESTA I ROCK 86.

ASSOCIACIÓ JUVENIL CASTELL D'AMPOSTA

Euro-Rock 85 o la nit que va morir la tradició rock a Amposta

Capítol I

Unes 3.000 persones fascinades per un cartell molt suculent amb noms com Barón Rojo, Alphaville, Sade i Inhumanos es congregava dissabte, dia 20, al camp de futbol d'Amposta pel concert que havia d'oferir 24 hores de música i que començava amb retard, a 2/4 de 12 de la nit. De moment la cosa funcionava. Van actuar Tritón, Goliath i Angeles del Infierno. Punt Final.

Després d'aquestes tres hores i justament quan havien de sortir Barón Rojo, el concert quedava parat sense que ningú sabés realment què passava. Una llarga espera de més de tres hores va fer que el públic s'aixequés en protesta. Aquest concert, ningú dubtava ja, era una bruta estafa. Els grups no actuarien per manca de diners. La intervenció de la policia nacional va evitar que hi hagués possiblement el linxament de l'organitzador. Però, de qui va ser la culpa que tot això passés? Hi havia gent assabentada d'aquest frau? S'hagués pogut evitar? La resposta al segon capítol.

Capítol II: El responsable

En primer lloc, el senyor organitzador de l'EUERO-ROCK 85, el tal Gilles, era totalment conscient que estava muntant un cartell-bluff amb noms tan destacats com Alphaville o Sade. La realitat era que el manager espanyol d'Alphaville havia trucat un dia abans a Ràdio Amposta desmentint qualsevol actuació d'aquest grup i negant la seva participació en aquest concert. És més, aquest grup no realitzarà cap actuació fins l'Octubre i a la ciutat de Munich, per tant, hagués estat una primícia mundial (l'Excel·lentíssim Ajuntament d'Amposta i més concretament, el Sr. Tomás, conseller de festes, estaven assabentats d'aquesta primera mentida).

Després d'això, gent d'Amposta es posava en contacte amb el manager de Sade. Resultats: la segona mentida. Sade no tocava a Amposta ni havia cap notícia d'actuació de Sade a Espanya (l'Ajuntament

d'Amposta també ho sabien).

A més a més, també podem dir que un dels organitzadors que sortia als cartells era la reconeguda revista "Rock-in", revista que, com vam poder saber després, tampoc tenia res a veure amb aquest EUERO-ROCK a Amposta. El què si organitzava era l'EUERO-ROCK que es feia el dia 19 a Barcelona, al Grec Jove. Així doncs, per part d'aquest organitzador la cosa anava per camins molt extraviats. L'EUERO-ROCK 85 ja feia olor.

Capítol III: Els irresponsables

Ja heu pogut llegir que el Sr. Tomás havia estat informat de totes aquestes anomalies. Què va fer? Va tenir una reunió amb el Sr. Gilles on aquest li va assegurar que la cosa funcionava i que tot sortiria bé. Com pot ser que l'Ajuntament cregués tot això i no intentés averiguar la veritat per altres camins tal com havien fet altres persones? La resposta és fàcil: un grup de joves havia estat mesos abans en contacte amb la Comissió de Festes per a muntar el popular FESTA I ROCK d'Amposta i recuperar-lo per al poble (recordeu que és un dels més antics dins d'aquesta classe de festivals dels que es fan per tota Espanya). Aquest grup de joves havia presentat un pressupost d'un milió i mig de pessetes per tal de fer una bona llista de grups espanyols. Però l'Ajuntament estava de cara a la paret: no volia pagar el milió i mig ni tampoc dir que no, perquè era posar-se una nota negra i a tots els joves en contra.

La solució va arribar per part del Sr. Gilles, que volia muntar un festival rock i l'únic que demanava era el camp de futbol. Així l'Ajuntament solventava la papereta: no pagava i es feia el rock a Amposta.

Per aquesta raó, quan van arribar els problemes es van fer els "tontos" i es van creure tot el que van voler.

Així, d'aquesta manera, es va poder arribar a muntar tot aquest espectacle. Espectacle que hagués pogut acabar de manera molt pitjor.

De moment, l'única cosa que s'ha aconseguit degut a això és que s'arruïnés tot el treball realitzat per una colla de gent jove ampostina, que es dedicà durant set o vuit anys a muntar desinteressadament el Festa i Rock, amb la qual vam aconseguir gran fama a nivell nacional per al poble d'Amposta. Després d'això, Amposta i la tradició rockera ampostina ha quedat al més baix nivell, tant per part del públic com per part dels grups.

Faltarà molt de temps, diners i treball per a poder tornar a aconseguir-ho, si és que es pot.

Després de llegir aquest escrit, possiblement algú demani el cap dels culpables, igual com el van demanar els assistents al

concert. Nosaltres ens contètem en demanar la serietat que aquesta vegada no ha existit.

Última hora

El manager de Barón Rojo ha ofert a l'Ajuntament d'Amposta una actuació per tal de treure's l'espina. Esperem que l'Ajuntament sigui una mica més llest i ho accepti, i d'aquesta manera esmenar la desfeta i netejar el nom d'Amposta.

Col·lectiu de joves segueixen 308 firmes,

QUAN ENCARA NO HAVIEN PASSAT 4 DIES DES DE QUE ES VA DISSOLDRE EL GRUP EL PASSAT ESTIU, JA ESTAVA MUNTANT ELS NOUS PROJECTES MUSICALS: "THE SHEENAS" I "THE BACKSEATS". QUEDEM AMB ELLA PER ANAR DE COMPRES I QUE ENS FACI ALGUNES RECOMANACIONS PER A LES NOSTRES MENTS GRISES

De compres amb

Los Perros del Boogie

■ Música:

LOS PERROS DEL BOOGUIE - Con desprecio y entrega -

ES IMPRESCINDIBLE QUE ESCOLTIS ESTE CD. No es perquè siguen d'ací ni tan sols perquè siguen col·legues meus. No t'enganyes. Aquest disc és lo millor que li ha passat al Rock en molt de temps, i damunt ha succeït ací, per a que pugues gaudir-lo en directe en relativa freqüència. Influències com Loquillo, els primers M-Clan, Rolling stones, The Faces o AC/DC. Un so depuradíssim, perfectament ubicat entre lo clàssic i lo actual, actitud increïble i bon gust del que ja no s'en troba, són les principals característiques d'aquest disc. Encara que la més destacable i, en la meua opinió, la única realment imprescindible en això del rock són els 10 temassos que conformen el treball.

Així de senzill. Cançons. No trossos de riff units entre si, ni refregits sense raó de ser. Cançons amb ànima. Fetes des de el cor i des de un saber fer com a instrumentistes, que costa molt de trobar hui en dia. Al fi i al cap les cançons són realment el que diferencia un grup de col·legues d'una autèntica banda de rock.

Pots pillar-lo als bars de València com Kraken, Alcatraz, etc, o escoltar-lo sencer al seu Myspace www.myspace.com/losperrosdelboogie

■ Cine

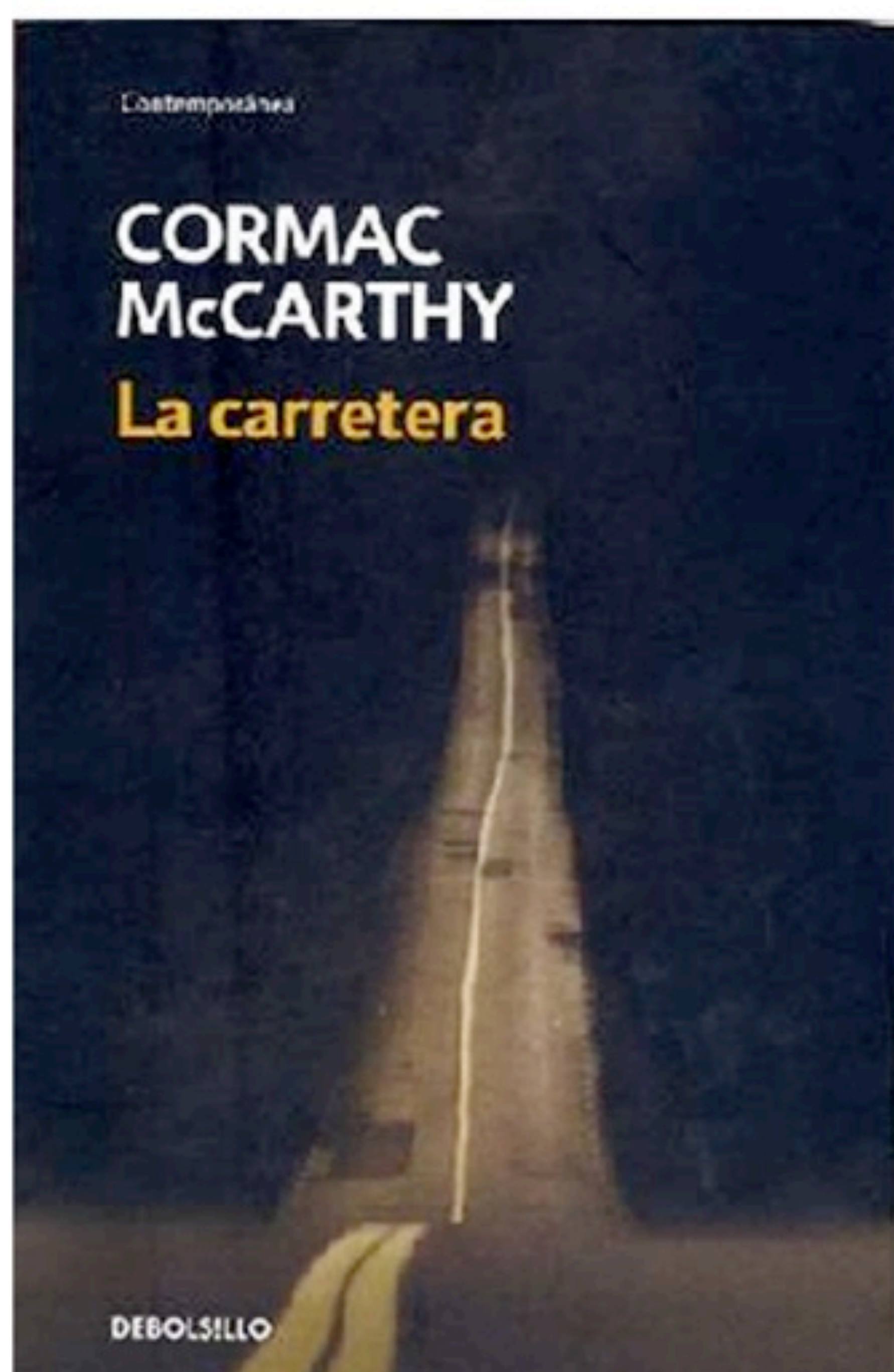
ZOMBIES PARTY (Shaun of the dead) Edgar Wright. 2004

Crec que deixant de banda al gran Romero, esta és, sens dubte, la meua pel·lícula favorita de Zombis. Agafa el relleu del gran George A. a l'hora de definir al zombi més enllà d'eixe ent esfereïdor, per deixar-nos clar que el teu barri i el meu estan plens d'ells. i ho fa amb un sentit de l'humor increïble, a mes d'una història elaborada que fuig del típic argument que sorgeix en mig del caos i del apocalipsis. No. A "Zombies Party" es parla de la vida, de les relacions, dels col·legues, del teu garito de tota la vida, del plasta amic de la teua novia que sempre has sospitat que el que realment vol és tirar-se-la, de lo absurd de passar-te la vida en un curro que no suportes, i del fàstic que fa la majoria de la gent. De la teua rutina i de la meua en mig d'una invasió zombi que en realitat ja tenies davant abans de que ningú intentes menjar literalment el teu cervell. Hem fot que la gent cregui que les pelis de zombis són per a donar ensurts. Desde "La Noche De Los Muertos Vivos" jo vaig tenir molt clar que només són un símbol visualment exagerat del que veig cada dia al trepitjar el carrer. Gent estúpida que t'intenta menjar el cap, que a penes poden proferir més de dos paraules, que funcionen en massa i que persegueixen al que encara te el cervell més o menys intacte per a convertir-lo en un d'ells. Són lents, i a priori poc perillosos per que sel's veu venir i saps el que tens que fer per a lliurar-te d'ells. Però son molts, i si et descuides ja t'han rodejat, i estas fotut. ¿Et sona? A "Zombies Party" tot això queda molt clar per a aquells que encara no ho havien captat, i amb un sentit de l'humor enginyós i molt negre. I a més té moments rockers brutals. L'escena de la matança al bar mentre eixorda, "Don't Stop me Now" hem va emocionar. És la típica escena que sempre he somiat viure. El meu garito favorit (canvio el Winchester per Alcatraz), els meus col·legues, un temasso dels Queen i barra lliure de sang...

■ Llibre

LA CARRETERA Cormac McCarthy

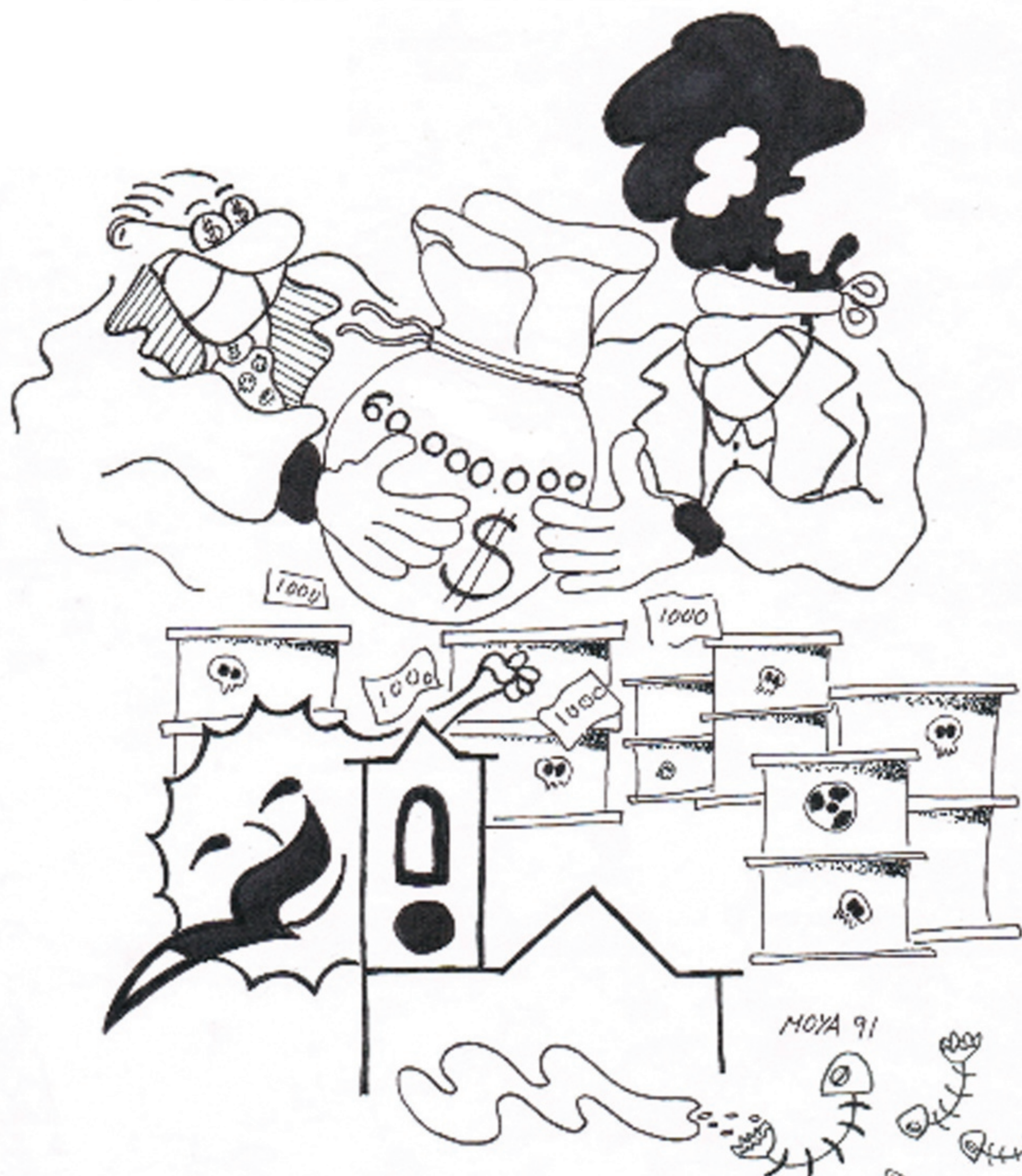
De l'autor de "No es país para viejos", la carretera és la historia d'un viatge a través de la fe. La fe d'un home per trobar, en mig d'un món que ha sigut devastat, on ja no existeix la civilització, ni els animals, ni tan sols massa humans, un lloc on deixar créixer al seu fill menut, el seu acompanyant en esta ruta per el caos. En eixe context post-apocalíptic, on la fam i la por són la rutina habitual, Cormac McCarthy troba l'enclavament ideal per a parlar-mos de coses com l'amor en el sentit més pur, l'esperança (i la falta d'ella) o la eterna dicotomia maniqueïsta al voltant del bé i el mal. (A més, té el premi Pulitzer 2007).

NO al cementiri nuclear

ni a les Terres de l'Ebre ni enlloc!

... **FORA NUCLEARS!!**

KUTREFACTO ÉS UNA JOVE PRODUCTORA AMPOSTINA DE FILMS **GORE**. AMB POCS RECURSOS PERÒ MOLTA IMAGINACIÓ, ENS HAN OFERT JA 2 ENTREGUES EN DVD DE LA SEVA PRODUCCIÓ "EL HIJO DEL NARANJO". A "EHDN" NARREN LA HISTÒRIA D'UN SERIAL KILLER PARTICULAR. UN BEBÉ ES LLENÇAT EN UNA CAIXA AL RIU, PERO LA BRANCA D'UN TARONGER EL VA SALVAR.

EL HIJO DEL NARANJO

HA VUELTO...

Com es forma Kutrefacto Films? D'on sorgeix la idea?

Som un grup d'amics que ens agrada el cine gore i de sèrie B, i un dia ens vam decidir a fer el nostre propi curt, i bé, aquí estem.

Quines pel·lícules del gènere GORE ens recomaneu?

Te'n podria nombrar moltes: Mal Gusto, Braindead, Posesión Infernal, Nekromantik, Premutos i qualsevol de zombis.

La pel·lícula es podria classificar com "DE SANG I FETGE", però la veritat és que conté moltes escenes d'acció: Baralles, persecucions, tirs, assassinats...Quin paper juguen els efectes especials?

Per a nosaltres, els fans del gore, ens agrada que els efectes siguin casolans. No ens agraden els efectes fets amb l'ordinador. Per això perdem molt de temps fent efectes com ara membres amputats, caps rebentats, etc..

Quants litres de Ketchup heu gastat a EHDN? O era sang real??

En realitat és granadina, o grosella, com vulguis dir-li. No ho portem contat però et puc dir que gran part del pressupost ens el gastem en sang.

EHDN 2 Destaca per el seu excel·lent càsting. On heu contat amb la presència d'actors amateurs, però amb gran carisma. Com va ser el procés del càsting?

Bé, més que un càsting eren entrevistes, ja que la gent ja estava escollida. Simplement el que fèiem eren entrevistes per a que la gent els conegui.

La BSO també juga un paper important, heu contat amb la col·laboració de grups locals com MARGE de PEDRA o KOMANDO RIBERA. Conta'ns coses sobre estes col·laboracions.

Jo treballo amb Aitor que és el cantant de Marge de Pedra. Un dia li vaig comentar que volia fer un curt, i ell es va oferir a fer la B.S.O. Ens ajudem mútuament. Pel que fa a Komando és un grup local que ha començat fa poc i també ha col·laborat en la B.S.O, així com altres músics.

Quina acollida està tenint el film en els diferents festivals que l'heu presentat?

Ens trobem amb el problema que la majoria

de festivals sols accepten curts de 15 minuts com a màxim, i els nostres són de 26 i 42 minuts. Però hem estat a Barcelona en dos ocasions, on els curts han tingut una bona acollida. Si tot va bé i acabem el rodatge a temps, posaran la trilogia al Festival de Sitges a l'apartat Brigadoon.

Quins són els propers projectes?

Tenim com a projectes per al proper any. Un curt de 15 minuts "Cazador de Zombies", i després un llargmetratge que es podria titular "Después del Apocalipsis".

MOLTA SORT I ENDAVANT

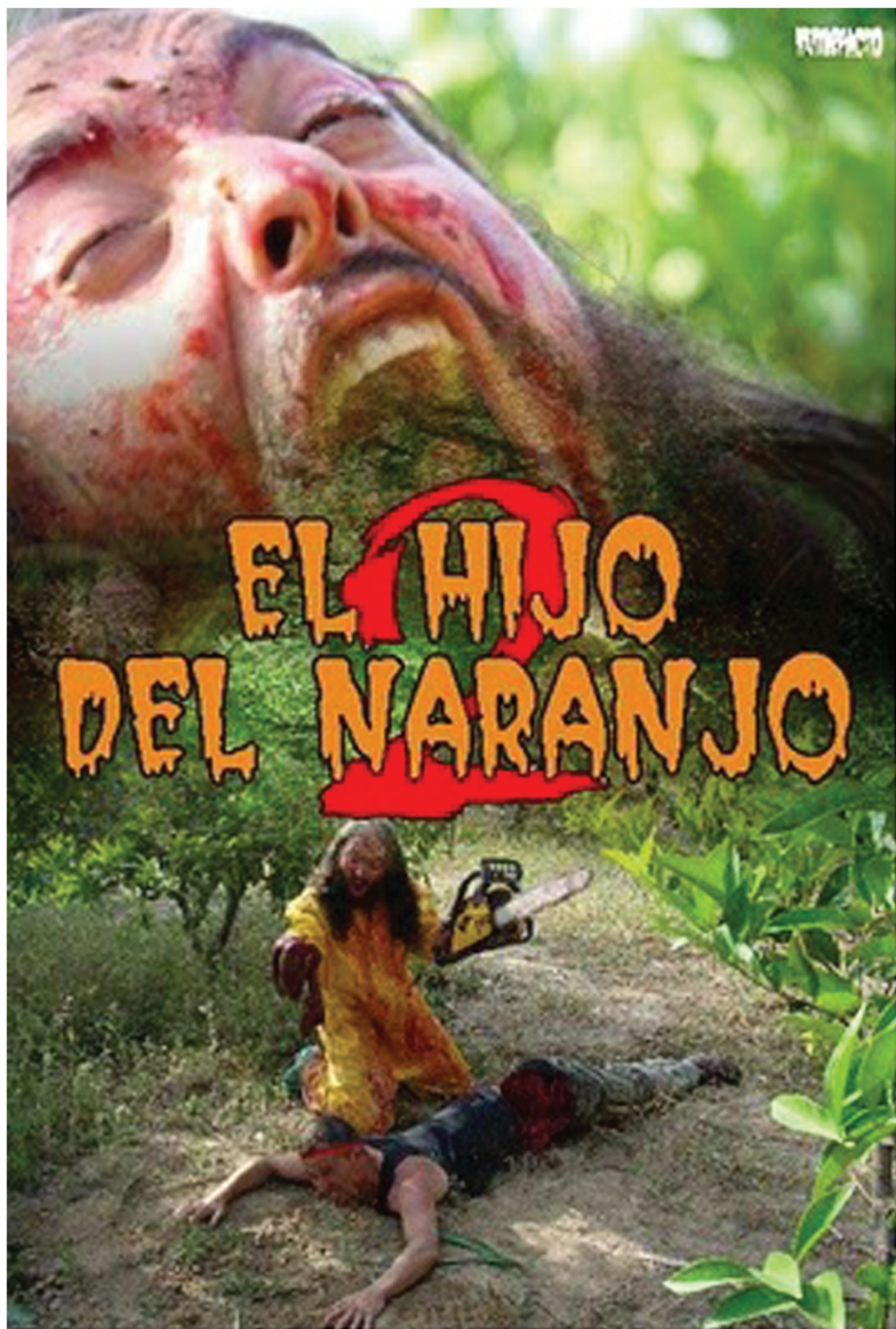
Gràcies per contar amb nosaltres i estem aquí per al que us faci falta.

Jacint Espuny
www.kutrefacto.com

"JACK I LOS DANIELS" ES UNA FORMACION MUSICAL DE VALENCIA. ELLOS HACEN ROCKABILLY, MÚSICA INSPIRADA EN LOS AÑOS 50. CON REFERENCIAS A LOS ARTISTAS QUE SALIERON DE LA DISCOGRÁFICA SUN RECORDS (JHONNY BURNETTE, ELVIS, JERRY LEE LEWIS) Y OTROS COMO GENE VINCENT, BUDDY HOLLY ETC...

JACK Y LOS DANIELS

Hablamos con ellos sobre la situación del rockabilly, y qué representa para ellos ser un rocker. Nos contestarán a la gran pregunta que siempre ha atormentado a los rockers. No, no se trata de si Elvis está vivo. La gran pregunta es ¿pueden los rockers comer yogur?

...¿qué es ser un rocker?

según la canción ser un rocker es coger la moto y empezar a correr.

De todas maneras hay una gran diferencia entre ser Rocker y ser Rockero. Los Rockeros pueden comer yogur, los rockers no.

¿Los Rockers no pueden comer yogur?

Es una pregunta que se ha planteado multitud de veces la comunidad rocker. Puedes comer un yogur, pero que no sea con bifidus activo, ni por supuesto de soja. es lo peor que puedes hacer.

Entonces sí que está permitido...

Vamos a ver, se puede comer cualquier tipo de yogur siempre y cuando se haga en la intimidad, esta muy mal hecho hacerlo en lugares públicos... a no ser... que seamos capaces de hacerlo con actitud chulesca y

vacilona, en este caso cada tres cucharadas habría que pasarse el peine, y muy importante, una vez acabado no utilizar la papelera, hay que arrugarlo con la mano y tirarlo al suelo, soltando el correspondiente eructo a los pocos segundos de la acción. Acto seguido encenderse un cigarrito, preferiblemente Lucky Strike, pasarle el brazo por detrás a la piba de turno, y poner los pies encima de la mesa. Todo esto sin quitarse las gafas de sol ni la chupa de cuero, bajo ningún concepto.

Otra duda, los rockers ¿pueden comer chupachups????

Si mantenemos esta actitud podemos comer todo tipo de gominolas, roscón de reyes, e incluso el Happy Meal de Mc Donalds, siempre y cuando al muñequito le quememos la cara con el cigarrito.

Ahora, a las Pin-ups sí que les esta permitido comer chupachups, sobre todo de forma libinidosa

"Jack y los Daniels": Vuestro nombre es todo un homenaje al Bourbon, bebida oficial de los Rockers...

Nada de eso, es un tópico mal entendido. Como buenos valencianos, nuestro nombre

está sacado de la horchatería "DANIEL" de Alboraya.

Cuando se tararea lo de "Cuando salgas de trabajar al príncipe negro irás a adorar." ¿a quién se refiere?

Querido amigo neófito simpatizante, hay versiones que aseguran que el príncipe negro no es otro que Gene Vincent, Mr. Be-bop-a-lula, cuando salía al escenario vestido de cuero negro, repartiendo Rock'n'roll y rompiendo los esquemas de la estricta sociedad de los años cincuenta.

Pero nada más alejado de la realidad, el príncipe negro se refiere al PRINCIPE DE BEL-AIR. Aunque lo que no cuadra es lo de "cuando salgas de trabajar", porque lo echaban al mediodía en Antena 3. Supongo que se refería a los funcionarios.

¿se puede bailar R&R en El Corte Inglés?

Un rocker es un rebelde que puede bailar rock'n'roll donde se le antoje, el problema es que El Corte Inglés es la meca de lo moderno, y los rockers defendemos una época pasada, algo muy lejano a la moda actual. Pero... porque no!!! bailemos rock'n'roll hasta que los de seguridad nos tiren a patadas!!!

JACK Y LOS DANIELS son:

Voz: PELIROCKER

Guitarra: LUÍS BERRY

Piano: JOSEP ROCKAVIDI

Bajo: DAVID CRÁPULA

Batería: NACHO

www.myspace.com/jackylsdaniels

jackylsdaniels@hotmail.com

Jack y los Daniels son:

Pelirrojo Jack a la voz cantante, Luis Berry a la guitarra y Josep Rock'a Vidy al piano.

Colgao de mi guitarra y No te fies fueron grabadas en Estudio 54 con Andrés Portuario al contra y Blas Molina a la batería. Mystery train con Angel Harp a la harmónica y Blas Molina a la batería. No me engañes con Isi Rocking al contrabajo y Blas Molina a la batería. Vuelve a mi (direct) se grabó en directo con la Carlet Jazz Big Band. El resto de canciones: Intro-Vudú, Vuelve a mi, Rompiendo mi corazón, Enamorado de una vampiresa, Aturdido y Provocador se grabaron en directo en los Vedat Sound Estudios con Blas Coloma a la batería.

Las guitarras que se usaron fueron una Gretsch Tennessee Rose en todos los temas salvo en Colgao de mi guitarra que se grabó con una Gibson Les Paul. Se usó un ampli Fender Vibrolux. El teclado fue un Nord Electro 2. Las baterías fueron Premier y Mapex. Se usó contrabajo en los temas 1, 2 y 10 y un bajo eléctrico Peavey Fretless.

Temas 1, 4, 5, 8 y 9 compuestos por Fraile.

Tema 6 compuesto por Fraile/García.

Tema 7 compuesto por García.

Tema 10 compuesto por Cintas.

Contacto: jackylsdaniels@hotmail.com
Web: www.myspace.com/jackylsdaniels

TODAS SUS GRABACIONES

2007 | 2009

COLGAO DE MI GUITARRA 1
NO TE FIES 2
MYSTERY TRAIN 3
INTRO VUDU 4
VUELVE A MI 5
6. ROMPIENDO MI CORAZÓN
7. ENAMORADO DE UNA VAMPIRESA
8. ATURDIDO
9. PROVOCADOR
10. NO ME ENGAÑES

BONUS TRACK: VUELVE A MI (Directo)

2007/2010 - RESERVADOS TODOS LOS DERECHOS www.myspace.com/jackylsdaniels

DISCOGRAFIA

CD "On The Rocks" (2007) 4 temas

CD Recopilatorio "El trogloló" (2008).

Premio del concurso "La Caverna" (2 temas)

CD "Todas sus grabaciones" (2010) 11 temas.

Recoge todas sus grabaciones en los diferentes músicos que han pasado por el grupo.

Actor. Persona inquieta. Ha tingut alguns problemes a la seva vida, però en general és respectat per la gent del seu poble. Ningú pot negar que es tracta d'una persona especial, que la seva ment funciona d'una manera diferent a la nostra. Alguns diran que és un malalt, però jo crec que té una sensibilitat especial. Simplement ell veu coses on nosaltres no hi veiem res. Potser no ha tingut sort en la vida, potser ningú l'ha sapigut encarrilar cap una faceta on poder donar sortida a les seves expressions personals, i així poder alliberar el nus que té al cap. En la nostra xerrada amb ell ens sorprèn la seva cultura, la seva eloqüència i les seves ganes d'afrontar la vida.

-PER DJ JAMES-

JORDI CONCEPCION

Com estàs?

Quan portes la mala vida durant anys, al final et passa factura. Jo ya sabia que això hem passaria tard o prompte. Ara he estat 13 anys apartat de tot, cosa que és molt dura. Però yo he aguantat i aquí estic. Apart d'això tinc el ronyó tocat, perquè fa uns anys hem van pegar una porrada.

Qui et va pegar?

Tots sabem que a Amposta durant mots anys ha hagut un Sheriff, que és el que manava al carrer. Ell era el "tipo más duro de la ciudad". Tenia la ma molt llarga, i a més li agradava la violència. Per sort ara està a punt de jubilar-se.

Quins records tens de la teva infància? Com era la teva relació amb els professors, amb els companys?

Vaig estudiar al col·legi Soriano Montagut. Yo anava al meu rollo, no hem deixava influenciar. Amb els companys hem portava molt bé, encara tinc relació en amics de la infància com Nico, Pedro, Oscar, etc. I en els professors també perfecte.

La ensenyança actual no crec que funcione per que hi ha una gran falta de disciplina. El fet de que un alumne pugui arribar fins i tot a agredir a un professor, temps atràs era un fet impensable.

És veritat que un dia vas preguntar a la classe de química com fer una bomba biològica?

Sí, és cert, va ser al Soriano. El fet d'ensenyar uns continguts abstractes sense aplicació directa, són continguts buits que no interessin a ningú. Ara, aquell que té curiositat per a aprendre, al final acaba aprenent allò que li llama.

Avui en dia, amb Internet, si vols fins i tot pots arribar a comprar un míssil nuclear.

Com va ser aquell article que et van fer al Diari de Tarragona fa uns anys? Suposo que allò simplement va ser una trastada.

Hi havia una col·leta que ens dedicàvem a anar pels pobles, i allí on hi havia meneo, allí estàvem natros. Per exemple, al 86-88, al ball de la Lira, que venia gent de tots els pobles dels voltants, i alguns tenien molt poca faena, o estaven poc cansats, per que es dedicaven a ficar-se en la gent i jo no he pogut suportar mai una injustícia.

El Pla d'Empúries és una zona d'Amposta apartada, moltes vegades oblidada, com

una illa urbanita al mig de no res, com un món imaginari. ¿Com era viure allí?

El Pla d'Empúries es com qualsevol altre barri, l'únic és la distància al casc urbà. Però quan vivia jo encara no estava del tot edificada, els terrenys eren molt barats. Allí vivies de luxe, hi havia tota classe de gent, cadascú anava a la seua i no es ficaven en la teua vida, allí vaig estar molt bé, és un poblet com el de "Bienvenido Mr. Marshall".

Quina música escoltes?

Per exemple U2. De vegades vaig al SOTAVENTO. Per a mi la persona que sap més de música d'Amposta és Jordi Saragossa. El que no suporto és el "chumba-chumba". Crec que fa falta un local, com era el ball

de la Lira a l'època d'abans, on poder escoltar musiqueta en un bon ambient, sense tenir que sortir a l'extraradi.

Vas assistir a algun concert del Festa i Rock que es feia a Amposta?

Jo soc del 1972, o sigui que tenia 10 anys quan es feien estos concerts. M'ho vaig perdre però n'he sentit a parlar molt després.

Recentment hem conegut la teua faceta d'actor, a la pel·lícula "EL HIJO DEL NARANJO2". Com es va presentar esta oportunitat per a tu?

Gràcies a 2 persones que són Litus i Miguel

(Legionario, també actor al film) als quals estic molt agraït.

Què ha representat per a tu la pel·lícula? Poder expressar-te com a artista?

Sincerament, no puc descriure en paraules el que ha suposat per a mi aquesta pel·lícula. Ningú dels que vam col·laborar a la pel·lícula ens ho podíem imaginar.

Com es va desenvolupar el rodatge?

El director (Jacint) hem donava algunes indicacions, però quan hem soltaven davant de la càmera, la espontaneïtat era la meua principal arma.

Quina pel·lícula has vist últimament que t'hagi impactat?

Celda 211, que ha guanyat 8 goyas. La temàtica carcerària no ha estat suficientment tractada al cinema espanyol. Abans sí que hi havia pel·lícules com "Perros callejeros", "El pico", etc.

La societat comença a comprendre com és la vida a una presó, i ens preguntem ¿Què fan aquella gent allí dins?

Per desgràcia jo conec el este món, i estar dins és molt dur. Físicament i psicològicament. Per a la societat potser és molt còmode tancar a una persona la resta de la seua vida, però això no és la solució. La justícia deixa molt que desitjar. Només cal mirar casos greus que han sortit últimament, com el "caso Mariluz", etc.

Allí dins he viscut moments molt complicats, com el motí del 97-98 a Tarragona, o la revolta multitudinària que hi va haver entre els presos al mòdul II de Brians. I a 4 camins 2 motins, on vam passar molta por, per que en qualsevol podien entrar els GEOS.

Penses donar continuïtat a la teua carrera com a actor? Quin tema t'agradaria portar a la pantalla?

M'agradaria fer una història tipo "historias de la puta mili", fent una adaptació una mica de conya com a "historias de la puta càrcel", parlant de la meua història personal. Una història crua, mostrant amb duresa la cara amarga de la vida...La meua vida la veig una mica com "Blade" (que no era ni vampir ni era humà), una persona desplaçada, que no sé a quina part de la societat pertanyo.

ET DESITJEM MOLTA SORT I QUE TROBES EL TEU CAMÍ

Gracies a vatos. El fanzine hem recorda a la revista AJOBLANCO.

BAR AVENIDA

Refugi de personatges nocturns, que fan l'última copa (o el entrepà) abans d'anar a dormir. Músics d'orquestra que arriben de tocar, reunió de caçadors.

Guinyot, butiffara, domino: ludopatia a les 7 del matí. Sol iombra, el primer carajillo abans d'anar a treballar. Un submon on el temps corre a una altra velocitat.

AVANCE. El soroll de la màquina escurabutxaques és la banda sonora de figures errants, de mandíbules desencaixades.

Un lloc on encara pots comprar cintes de cassette del canalero. Intentant que esta nit de marxa no s'acabi mai, perquè al despertar, res de tot això haurà passat.

MILLENNIUM

PER MAYTE V-

Hui vaig a parlar de les sensacions que m'ha donat aquesta trilogia, d'eixe regustet que et queda quan ha passat el temps i ja casi no te'n recordes del que passava a la trama, de quins esdeveniments corresponen a un llibre o a un altre.

Si haguera de definir en una paraula aquesta sensació final diria que és de plenitud, alguna cosa pareguda a eixa satisfacció que et produeix conèixer la veritat; la veritat de Lisbeth Salander. Haver profunditzat en el perquè de la seua manera d'actuar, en les seues motivacions, i convèncer-te de que els seus actes són coherents sense tindre que fer cap esforç és un gran plaer, i demostra gran habilitat i solidesa per part de l'autor. Per a mi resulta interessant indagar sobre quins ingredients conté aquesta trilogia per a haver-se convertit en un best-seller de manera tan fulgurant.

Tal i com apunta el mateix Mikel Blomkvist, existeix cert paral·lelisme entre Lisbeth Salander i Pipi Calzaslargas. Salander resulta ser una heroïna modernitzada. Encarna tots els valors que tenia Pipi: fantàstica, justiciera, amb poders paranormals; una noia especial a la fi, amb un aspecte físic diferent e impactant i un caràcter rebel assaonat amb un peculiar sentit de l'humor. Una identitat que possibilitaria fer el que moltes dones i homes voldriem: carregar-nos a eixos cabrons que no estimen a les dones... i les humilien... i els destrossen la vida.

Què més té Lisbeth que tant m'ha enamorat?

Que és original. Ni el seu comportament, ni les seues reaccions, ni la seua manera d'entendre a les persones, ni el seu estil de vida; res en ella és convencional, la qual cosa ens proporciona un respir en front del model sociocultural nord-americà.

que tot ho impregna.

¡Quin alleujament!, ¡Gràcies Sr. Larsson!. Ah, i gràcies també per deixar-nos vore altres tipus de relacions afectives sanes.

Oblidava una altra cosa que la converteix ja en una superwoman, i és que és boníssima en la seua professió, què més se li pot demanar?.

Una prosa àgil i directa, temes d'actualitat, personatges tots interessants, una bona combinació de ritmes en el desenvolupament de l'acció; i tot això filat amb gran mestria i naturalitat, de la qual cosa es trasllueix unes idees molt clares i un missatge honest, que et cala els ossos. Jo solament li retrauria una cosa, el sense sentit d'esperar la publicació de la seua nova novel·la.

Però bé, és evident que ja ha fet mèrits suficients per a que molts no l'oblidem.

EXÓTICOPOP
PRESENTA:

TRANS IN THE CITY

UN CÓMIC DE
SERGI FERRÉ

LINSY SIGUE LUCHANDO POR SUPERAR
SU RUPTURA SENTIMENTAL... VA
PASANDO EL TIEMPO Y A VECES
TIENE UN DÍA BUENO...

Y OTRAS VECES TIENE UN DÍA
MALO... Y ASÍ...

... UN DÍA BUENO...

... UN DÍA MALO...

...BUENO

... MALO...

... BUENO...

MALO...

... BUENO...

... ¿BUENO?

